

IR-XIV.432.2.2066.2022

DECYZJA NR 319 / 24
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 10 stycznia 2024 roku

wydana w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski - Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Renata Janik - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Bogusławski - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Tomasz Jamka - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- 5) Marek Jońca - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 4 i art. 67 ust. 1, art. 207 ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 2a, ust. 9 pkt 1 i ust. 12a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), art. 104, art. 107 § 1-3, art. 127 § 3 i art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), art. 6 i art. 9 ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094, z późn. zm.),

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2024 r. wniosku:

Pani ..., ..., zamieszkałej ... o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr 287/23 z dnia 11 października 2023 r. wydaną przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w przedmiocie określenia Pani ..., ..., zamieszkałej ..., przypadającej do zwrotu kwoty dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy

o dofinansowanie nr RPSW.02.05.00-26-..., terminu, od którego nalicza się odsetki oraz sposobu zwrotu środków,

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020

orzeka:

utrzymać w mocy decyzję nr 287/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 11 października 2023 r.

Uzasadnienie

Przedmiotem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniesionego przez Panią: ..., ..., zamieszkałą ..., zwaną dalej „Beneficjentem”, jest podjęta w dniu 11 października 2023 r. przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwana dalej „Instytucją Zarządzającą” lub „Organem”), decyzja administracyjna nr 287/23, zwana dalej „decyzją nr 287/23”, określająca przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW.02.05.00-26-..., terminu od którego nalicza się odsetki oraz sposobu zwrotu środków. W przedmiotowej decyzji nr 287/23 zgodnie z art. 207 ust. 12a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), zwanej dalej „u.f.p.”, zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Decyzja nr 287/23 została doręczona Beneficjentowi w dniu 23 października 2023 r.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy sporządzony przez Beneficjenta, wpłynął do Instytucji Zarządzającej w dniu 3 listopada 2023 r. tj. został złożony w przewidzianym prawem terminie. W przedmiotowym wniosku Beneficjent zawnioskował o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz uchylenie decyzji nr 287/23, a także umorzenie w całości postępowania w sprawie zwrotu dofinansowania przez Beneficjenta. Ponadto, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzucono Instytucji Zarządzającej naruszenie art. 7, 77 § 1 i art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960

r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, wskutek niewyczerpującego rozpatrzenia całego materiału dowodowego i niepodjęcia wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy. Następnie, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zawarto również zarzut naruszenia art. 8, 9 i 11 k.p.a. poprzez brak pogłębiania zaufania obywateli do Instytucji Zarządzającej oraz niedostateczne wyjaśnienie podstaw i przesłanek uznania wyłącznie kryterium uzyskiwania przychodów brutto jako wyłącznego ustawowego wskaźnika, który przesądza, że dana działalność gospodarcza jest uznawana za działalność przeważającą – z pominięciem wskaźnika udziału zatrudnienia czy wskaźnika udziału uzyskiwanych dochodów netto. Ponadto, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zawarto również zarzut naruszenia art. 107 § 2 i 3 k.p.a. poprzez: *„niedostateczne i niepełne uzasadnienie decyzji, z którego nie wynika dlaczego organ pomimo obowiązku dokładnego zbadania stanu faktycznego nie dokonał analizy udziału wskaźnika zatrudnienia charakteryzującej każdą z prowadzonych rodzajów działalności gospodarczej Beneficjenta oraz analizy udziału wskaźnika uzyskiwanych dochodów netto - i nie przyjął tych wskaźników jako wskaźnika, który przesądza, że dana działalność gospodarcza jest uznana za działalność przeważającą.”*

Beneficjent w przedmiotowym wniosku zaskarżonej decyzji zarzucił również naruszenie przepisów prawa materialnego takich jak: art. 207 ust.1 pkt 3 u.f.p., art. 2 pkt 36 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347/320 z 20.12.2013 r.), zwanego dalej: „rozporządzeniem ogólnym” oraz punktu 7 Załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD). W związku z powyższym, Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniósł o uwzględnienie tego wniosku w całości oraz o uchylenie zaskarżonej decyzji nr 287/23 i umorzenie postępowania administracyjnego.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wykonującego zadania Instytucji Zarządzającej do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika z art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. Zgodnie z art. 67 ust.1 w zw. z art. 60 pkt 6 u.f.p. do spraw dotyczących należności

z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich stosuje się przepisy k.p.a. i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r., poz. 2383, z późn. zm.). W związku z powyższym, na podstawie art. 127 § 3 k.p.a. przedmiotowy wniosek Beneficjenta o ponowne rozpatrzenie sprawy podlega rozpoznaniu przy odpowiednim zastosowaniu przepisów k.p.a. dotyczących odwołań od decyzji.

Instytucja Zarządzająca rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy posiada uprawnienia organu odwoławczego, o których mowa w art. 138 § 1 k.p.a., a zatem jest uprawniona do kontroli wydanej uprzednio decyzji oraz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

W wyniku analizy materiałów zgromadzonych w sprawie Instytucja Zarządzająca stwierdza, że wydana w dniu 11 października 2023 r. decyzja nr 287/23 określająca Pani ..., zam. ..., przypadająca do zwrotu kwoty dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW.02.05.00-26-..., terminu, od którego nalicza się odsetki oraz sposobu zwrotu środków, została wydana w sposób prawidłowy i tym samym utrzymuje ją w mocy.

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przeprowadziła ponowną analizę i ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonała poniższych ustaleń faktycznych.

Instytucja Zarządzająca ogłosiła w dniu 13 sierpnia 2020 r. nabór nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 wniosków o dofinansowanie w trybie nadzwyczajnym dla przedsiębiorców na finansowanie kapitału obrotowego w ramach Działania 2.5 pn. „*Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP*” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020. W treści ogłoszenia o ww. naborze zawarto informację, iż szczegółowe informacje o tym naborze zostały zawarte w dokumencie pn. „*Wezwanie w trybie nadzwyczajnym do złożenia wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Osi Priorytetowej 2 – Konkurencyjna gospodarka Działanie 2.5 Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 Wsparcie na kapitał obrotowy dla mikro i małych przedsiębiorstw*”, zwanym dalej „*Wezwaniem*” i dostępnym na stronie internetowej Instytucji Zarządzającej tj. www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl oraz na portalu Funduszy Europejskich

www.funduszeuropejskie.gov.pl. Wezwanie, będące załącznikiem do uchwały nr 2508/20 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 12 sierpnia 2020 r. w sprawie przyjęcia Wezwania w trybie nadzwyczajnym do złożenia wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Osi Priorytetowej 2 – Konkurencyjna gospodarka Działania 2.5 Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 – Wsparcie na kapitał obrotowy dla mikro i małych przedsiębiorstw nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 wraz z załącznikami, stanowiło uszczegółowienie informacji o zasadach ww. naboru wniosków o dofinansowanie. Przed wypełnieniem wniosku o dofinansowanie każdy wnioskodawca był zobowiązany do zapoznania się z zasadami zawartymi w ww. Wezwaniu oraz załączonych do tego wezwania dokumentach, zamieszczonych na stronie internetowej www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl, w skład których wchodziły m.in.:

- „Wniosek o pomoc w formie dotacji na kapitał obrotowy – wsparcie utrzymania działalności w sytuacji nagłego niedoboru lub braku płynności mikro i małych przedsiębiorstw w ramach RPOWŚ 2014-2020”, stanowiący Załącznik nr 1 do Wezwania,
- „Wzór umowy o dofinansowanie projektu złożonego w ramach naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Działania 2.5 *Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP*” Osi 2 „*Konkurencyjna gospodarka*” Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020” wraz z załącznikami”, stanowiący Załącznik nr 5 do Wezwania,
- „Kryteria wyboru projektów – projekty realizowane w zakresie wsparcia utrzymania działalności w sytuacji nagłego niedoboru lub braku płynności mikro i małych przedsiębiorstw w ramach RPOWŚ 2014-2020 – wsparcie dotacyjne”, stanowiący Załącznik nr 4 do Wezwania,
- „Wzór sprawozdania rozliczającego wsparcie”, stanowiący Załącznik nr 2 do umowy o dofinansowanie.

Jednocześnie w wykazie obowiązujących aktów prawnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwany dalej: „RPOWŚ 2014-2020”) we wzorze umowy o dofinansowanie, zamieszczonym na stronie internetowej www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl, wskazano, iż obowiązują zapisy ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą

wdrożeniową” oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.).

W zamieszczonym na ww. stronie internetowej Instytucji Zarządzającej wzorze umowy o dofinansowanie projektu w § 1 ust. 29 zamieszczono definicję nieprawidłowości, a w treści § 1 ust. 30 wzoru tejże umowy wskazano, że przez pojęcie korekty finansowej należy rozumieć zgodnie z art. 2 pkt 12 ustawy wdrożeniowej, kwotę, o jaką pomniejsza się współfinansowanie UE dla Projektu w związku z nieprawidłowością indywidualną.

Następnie zgodnie z treścią § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 wzoru umowy o dofinansowanie projektu Beneficjent był zobowiązany do przestrzegania prawa unijnego i krajowego oraz obowiązujących wytycznych i postanowień umowy o dofinansowanie, a także realizacji projektu w sposób zapewniający jego prawidłową i terminową realizację.

Następnie, w § 9 ust. 1 wzoru umowy o dofinansowanie projektu wskazano, że w przypadku wykorzystania środków dofinansowania przez Beneficjenta bez zachowania obowiązujących procedur czy pobrania całości lub części dofinansowania w sposób nienależny albo w nadmiernej wysokości, zobowiązany jest on do ich zwrotu odpowiednio w części lub w całości wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania tych środków do dnia ich zwrotu.

Do przedmiotowego naboru przystąpiła: ..., ..., zamieszkała ..., prowadząca działalność gospodarczą pod firmą: ... z siedzibą: ..., zwana dalej „Beneficjentem”, składając w dniu 19 sierpnia 2020 r. wniosek o dofinansowanie projektu pn.: „*Dotacja na kapitał obrotowy dla ...*”, na wnioskowaną kwotę dofinansowania z EFRR w wysokości: ... zł.

W przedmiotowym wniosku o dofinansowanie Beneficjent wskazał, że planowany do realizacji projekt dotyczy wsparcia prowadzonego przedsiębiorstwa w zakresie zapewnienia płynności finansowej oraz wsparcia bieżącej działalności w związku z trudnościami finansowymi, które wystąpiły w przedsiębiorstwie wskutek epidemii COVID-19. Ponadto, Beneficjent w pkt II wniosku o dofinansowanie oświadczył, że znalazł się w sytuacji nagłego niedoboru lub braku płynności finansowej w związku z zaistnieniem pandemii COVID-19 oraz prowadzi działalność gospodarczą w ramach przeważającego kodu działalności gospodarczej PKD – Dział: ..., Podklasa: Następnie, w pkt VII. wniosku o dofinansowanie dotyczącej uzasadnienia wniosku o wsparcie unijne Beneficjent wskazał, że: „*Wnioskodawca odnotował spadek obrotów (przychodów ze sprzedaży) o co najmniej 30% w okresie wybranych dwóch kolejnych miesięcy w 2020 r. począwszy*

od 1 marca 2020 r. do czerwca 2020 r. w porównaniu do miesiąca poprzedzającego spadek (np. spadek obrotów w marcu i kwietniu 2020 r. porównujemy do obrotów z lutego 2020 r.)” tj. wskazała na spadek przychodów w maju i kwietniu 2020 r. o co najmniej 80%. Następnie we wniosku o dofinansowanie Beneficjent napisał, że prowadzi ... oraz wskazał, iż wskutek ..., a tym samym ... : „nie osiągałam przychodów i powstał niedobór finansowy, przychody z ... obecnie nie są wystarczające, ponieważ ...”. Ponadto, we wniosku o dofinansowanie Beneficjent złożył oświadczenie, że informacje zawarte w tym wniosku są zgodne ze stanem faktycznym i prawnym oraz zapoznał się z treścią ww. Wezwania w trybie nadzwyczajnym do złożenia wniosków o dofinansowanie i zaakceptował zasady w nim zawarte.

Celem przedmiotowego naboru wniosków o dofinansowanie nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 była pomoc przedsiębiorcom, którzy w związku z zakłóceniami w funkcjonowaniu gospodarki na skutek wystąpienia pandemii COVID-19, znaleźli się w trudnej sytuacji ekonomicznej. Wsparcie było przeznaczone na finansowanie kapitału obrotowego w celu zaspokojenia pilnych potrzeb przedsiębiorcy w zakresie płynności i przezwyciężenia trudności finansowych, które zaistniały wskutek pandemii COVID-19 w ramach następujących schematów:

- a) „**Schemat A:** przedsiębiorstwa, które prowadzą jako przeważającą (kod PKD zgodnie z odpowiednimi rejestrami) działalność gospodarczą wymienioną w Rozdziale 4 § 5 ust. 1. pkt. 1) *Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego* oraz Rozdziale 4 § 8. ust. 1. pkt. 1) *Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii* tj.
- Dział 55 Usługi związane z zakwaterowaniem
 - Dział 56 Podklasa 56.10.A Restauracje i inne stałe placówki gastronomiczne
 - Dział 56 Podklasa 56.30 Przygotowywanie i podawanie napojów
 - Dział 59 Podklasa 59.14.Z Działalność związana z projekcją filmów
 - Dział 82 Podklasa 82.30.Z Działalność związana z organizacją targów, wystaw i kongresów
 - Dział 90 Działalność twórcza związana z kulturą i rozrywką
 - Dział 93 Działalność sportowa, rozrywkowa i rekreacyjna
 - Dział 96 Podklasa 96.02.Z Fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne

- Dział 96 Podklasa 96.04.Z Działalność usługowa związana z poprawą kondycji fizycznej
 - Dział 96 Podklasa 96.09.Z Pozostała działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana – związana z działalnością salonów tatuażu i piercingu.
- b) **Schemat B:** przedsiębiorstwa, które prowadzą jako przeważającą (zgodnie z odpowiednimi rejestrami) działalność gospodarczą inną niż wskazaną w schemacie A”.

Pomoc nakierowana na łagodzenie skutków wystąpienia pandemii COVID-19, przewidziana w ww. naborze stanowiła pomoc publiczną i była udzielana zgodnie z rozporządzeniem Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 28 kwietnia 2020 r. w *sprawie udzielania pomocy w formie dotacji lub pomocy zwrotnej w ramach programów operacyjnych na lata 2014-2020 w celu wspierania polskiej gospodarki w związku z wystąpieniem pandemii COVID –19* (Dz. U. z 2020 r., poz. 773) sporządzonym w oparciu o Komunikat Komisji Europejskiej: *Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 91 I/01)* (Dz. Urz. UE.C nr 91I str. 1) ze zmianami wprowadzonymi Komunikatem Komisji Europejskiej: *Zmiany w tymczasowych ramach środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (2020/C 112 I/01)* (Dz. Urz. UE.C 2020 Nr 112I, str. 1).

Wnioskowana kwota wsparcia unijnego w ramach ww. naboru uzależniona była od poziomu zatrudnienia w przedsiębiorstwie według stanu na dzień 1 lipca 2020 r. w przeliczeniu na pełne etaty i ustalana była według specjalnego wzoru opracowanego przez Ministerstwo Funduszy i Polityki Regionalnej wskazanego w Wezwaniu. Za dzień udzielenia pomocy uznawany był dzień zawarcia umowy o dofinansowanie, a dotacja udzielana była poprzez wypłatę jednej transzy dofinansowania na podstawie wniosku o płatność zaliczkową w oparciu o zapisy umowy o dofinansowanie, która stanowiła załącznik nr 5 do ww. Wezwania. Rozliczenie przedmiotowej dotacji zgodnie z zasadami wskazanymi w ww. Wezwaniu następować miało poprzez złożenie wniosku o płatność rozliczającego zaliczkę, składanego wraz ze sprawozdaniem potwierdzającym utrzymanie działalności przedsiębiorstwa przez zadeklarowaną liczbę miesięcy, przy czym za utrzymanie funkcjonowania przedsiębiorstwa rozumiano się prowadzenie działalności gospodarczej.

Pomoc, o którą ubiegał się przedsiębiorca w ramach ww. naboru była przeznaczona na utrzymanie działalności przedsiębiorstwa, które w związku wystąpieniem pandemii COVID-19, znalazło się w sytuacji nagłego niedoboru lub braku płynności finansowej, poprzez finansowanie kapitału obrotowego, to jest: projekt dotyczył finansowania kapitału obrotowego w formie wsparcia

rozliczanego za pomocą stawki jednostkowej zgodnie z przyjętymi założeniami i wpisywał się w typy projektów wskazane dla danego działania.

Wsparcie miało być przeznaczone na finansowanie kapitału obrotowego. Kwota dofinansowania projektu obejmowała wyłącznie stawki jednostkowe, a poza stawkami jednostkowymi nie przewidywało się możliwości dofinansowania innych kosztów projektu. Tym samym wydatkami kwalifikowanymi w ramach wsparcia były koszty związane z finansowaniem kapitału obrotowego i bieżącego funkcjonowania przedsiębiorstwa i te wydatki rozliczane były poprzez stawki jednostkowe.

Następnie w Wezwaniu wskazano również, że wnioskodawca miał obowiązek utrzymania działalności gospodarczej przez okres co najmniej 3 miesiące kalendarzowych liczonych od początku miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono wniosek o dofinansowanie, dzięki czemu zachowywał prawo do pełnej kwoty wsparcia.

Ponadto, zgodnie z założeniami ujętymi w Wezwaniu określone zostały również poniższe wskaźniki produktu, jakie miały być osiągnięte w wyniku realizacji projektu:

- „1. Liczba przedsiębiorstw otrzymujących wsparcie (CI 1);
2. Liczba przedsiębiorstw otrzymujących dotacje (CI 2);
3. Liczba przedsiębiorstw otrzymujących dotacje w związku z pandemią COVID-19 (WLWK 1057);
4. Liczba MŚP objętych wsparciem bezzwrotnym (dotacje), finansującym kapitał obrotowy w związku z COVID-19 (przedsiębiorstwa) (CV22);
5. Wartość bezzwrotnego wsparcia (dotacje) dla MŚP finansującego kapitał obrotowy w związku z COVID-19 (całkowite koszty publiczne - PLN) (CV 20)”.

Wniosek o dofinansowanie składany w ramach ww. naboru przewidywał również konieczność osiągnięcia następującego wskaźnika rezultatu: „Liczba miesięcy utrzymania działalności przedsiębiorstwa”, gdzie wartość wskaźnika powinna być wyznaczona na podstawie liczby stawek jednostkowych/liczby miesięcy utrzymania działalności zgodnie z wnioskiem i być równa długości trwania projektu.

Jednocześnie w przedmiotowym Wezwaniu wskazano m.in., że podmiotami uprawnionymi do złożenia wniosku o dofinansowanie w ramach tego naboru były mikro i małe przedsiębiorstwa (definiowane według załącznika nr I do rozporządzenia Komisji (UE) NR 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym

w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014), które w związku wystąpieniem pandemii COVID-19 znalazły się w sytuacji nagłego niedoboru lub nawet braku płynności finansowej oraz odnotowały spadek obrotów (przychodów ze sprzedaży) o co najmniej 30% w okresie wybranych dwóch kolejnych miesięcy w 2020 r. począwszy od 1 marca 2020 r. do czerwca 2020 r. w porównaniu do miesiąca poprzedzającego spadek lub w porównaniu do analogicznych dwóch kolejnych miesięcy ubiegłego roku, w związku z zakłóceniami gospodarki na skutek COVID-19 (spadek obrotów o 30% musiał być wykazany w każdym z obu wybranych miesięcy, nie było możliwości wyciągnięcia średniej).

Proces wyboru projektów do dofinansowania, zgodnie z Wezwaniem, polegał na ocenie wniosków o dofinansowanie według kolejności złożenia wniosków poprzez aplikację dostępną na stronie www.obrotowe.rpo-swietokrzyskie.pl tj. o kolejności na liście decydowała data i godzina przesłania wniosku poprzez ww. aplikację oraz spełnienie wszystkich kryteriów zawartych w Karcie oceny wniosku o dofinansowanie stanowiącej załącznik nr 3 do Wezwania. Ponadto, wnioski złożone w ramach schematu A oceniane były w kolejności złożenia od pierwszego do momentu osiągnięcia 200% alokacji przeznaczonej na schemat A, natomiast kolejne wnioski zostały pozostawiane bez rozpatrzenia. Analogiczna procedura oceny wniosków została przewidziana dla wniosków złożonych w ramach schematu B. Wnioski o dofinansowanie nie wchodzące w skład listy projektów wybranych do dofinansowania były uruchamiane w kolejności złożenia, w przypadku zwolnienia środków na etapie zawierania umów o dofinansowanie.

W wyniku przeprowadzonej przez Instytucję Zarządzającą oceny wniosku o dofinansowanie złożonego przez Beneficjenta w dniu 19 sierpnia 2020 r., przedmiotowy wniosek o dofinansowanie, zwany dalej „projektem”, na podstawie uchwały nr 2983/20 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 20 listopada 2020 r. został zakwalifikowany do wsparcia w ramach Działania 2.5 w kwocie dofinansowania w wysokości: ... zł, uzyskując ... miejsce na liście projektów złożonych i wybranych do wsparcia w ramach przedmiotowego naboru. Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-V.... z dnia 9 października 2020 r. poinformowała Beneficjenta o pozytywnym wyniku naboru i wskazała, że zgodnie z zapisami § 7 ust.1 i 2 Wezwania wnioskowana przez Beneficjenta pomoc musi zostać przeznaczona na utrzymanie działalności przedsiębiorstwa, które w związku z wystąpieniem pandemii COVID-19 znalazło się w sytuacji nagłego niedoboru lub braku płynności finansowej poprzez finansowanie kapitału obrotowego związanego z bieżącą działalnością przedsiębiorstwa. Ponadto Instytucja Zarządzająca poprosiła Beneficjenta o dostarczenie (w terminie do 5 dni kalendarzowych, liczonych od dnia otrzymania

pisma) wymienionych w piśmie dokumentów.

W odpowiedzi na pismo z dnia 9 października 2020 r. Beneficjent przesłał dokumenty i jednocześnie poinformował, że w odpowiedzi na punkt 14 pisma załączył ... za miesiące marzec, kwiecień i maj 2020 roku. Dodatkowo Beneficjent wyjaśnił, że *„Działalność związana z kodem ... została w wyniku koronawirusa wstrzymana przez Ministerstwo. W związku z tym ..., który prowadzę był nieczynny od 14.03.2020. Raport z kasy fiskalnej za marzec wynosił ... natomiast za kwiecień i maj wartość 0”*.

Następnie, w dniu 1 grudnia 2020 r. Instytucja Zarządzająca drogą elektroniczną zwróciła się do Beneficjenta o przesłanie skanów ... potwierdzających przychody z kodu PKD ... za miesiące wskazane we wniosku o dotację na kapitał obrotowy. Beneficjent przesłał skany ... i wyjaśnił, że w przesłanym ... za marzec 2020 r. kwota w wysokości ... zł jest kwotą brutto.

Instytucja Zarządzająca zawarła w dniu ... 2020 r. z ..., ..., zamieszkałą ..., prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: ... z siedzibą: ..., jako Beneficjentem tego Programu, umowę nr RPSW.02.05.00-26-... o dofinansowanie projektu nr RPSW.02.05.00-26-... pn.: *„Dotacja na kapitał obrotowy dla ...”* (zwaną dalej „umową o dofinansowanie”) na kwotę dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości ... zł. Beneficjent zobowiązany był do zapoznania się z warunkami i postanowieniami zawartymi w przedmiotowej umowie o dofinansowanie przed jej podpisaniem. W umowie o dofinansowanie znalazły się wszystkie wyżej omówione postanowienia zawarte w jej wzorze, stanowiącym załącznik do Wezwania.

W związku z czym Beneficjent podpisując ww. umowę o dofinansowanie został poinformowany, że zobowiązany jest do realizacji projektu z należytą starannością, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu oraz osiągnięcie wskaźników zakładanych we wniosku o dofinansowanie.

W dniu 17 lutego 2021 r. Beneficjent przekazał do Instytucji Zarządzającej przez system teleinformatyczny SL2014 wniosek o płatność nr RPSW.02.05.00-26-..., w którym zawniósł o wypłatę całości środków dofinansowania w formie zaliczki w kwocie: ... zł. Przedmiotowy wniosek o płatność po przeprowadzonej weryfikacji został zatwierdzony przez Instytucję Zarządzającą w dniu 1 marca 2021 r. (vide: pismo znak IR-XIII.432... z dn. 09.03.2021 r.), a zatwierdzona w nim do wypłaty płatność zaliczkowa została Beneficjentowi wypłacona w dniu 11 marca 2021 r. Instytucja Zarządzająca poprzez system korespondencji elektronicznej systemu teleinformatycznego SL2014 w dniu 11 marca 2021 r. przesłała do Beneficjenta wiadomość

elektroniczną informującą o przekazaniu ww. środków zaliczki w wysokości ... zł i przypominającą o konieczności ich późniejszego rozliczenia w terminie i w sposób przewidziany w umowie o dofinansowanie.

Zgodnie z postanowieniami § 7 umowy o dofinansowanie Beneficjent był zobowiązany do rozliczenia 100% środków wypłaconej zaliczki, w formie złożonego za pomocą systemu teleinformatycznego SL2014 wniosku o płatność końcową wraz ze Sprawozdaniem w terminie 90 dni od dnia przekazania zaliczki. W dniu 7 czerwca 2021 r. tj. w wyznaczonym umownie terminie rozliczenia zaliczki do Instytucji Zarządzającej wpłynął poprzez elektroniczny system teleinformatyczny SL2014 wniosek o płatność nr RPSW.02.05.00-26-... wraz ze Sprawozdaniem rozliczającym wsparcie, w którym Beneficjent ujął do rozliczenia całość środków dofinansowania przekazanych w formie zaliczki w wysokości: ... zł. Przedmiotowy wniosek o płatność po przeprowadzonej weryfikacji został zatwierdzony przez Instytucję Zarządzającą w dniu 9 czerwca 2021 r. (vide: pismo znak IR-XIII.432... z dn. 11 czerwca 2021 r.).

W okresie od miesiąca listopada 2021 r. do stycznia 2022 r. został przeprowadzony w Instytucji Zarządzającej przez Komisję Europejską audyt tematyczny w zakresie udzielonego przez Instytucję Zarządzającą RPOWŚ na lata 2014-2020 wsparcia na kapitał obrotowy, w wyniku którego powstał dokument pn. „Audyt Tematyczny nr ...”. Komisja Europejska we wstępnym raporcie z przeprowadzonego audytu w zakresie naboru nr RPSW.02.05.00 IZ.00-26-320/20 wydała zalecenie nr 10.02, w którym Instytucja Zarządzająca powinna zidentyfikować wszystkie operacje w ww. naborze, w przypadku których beneficjent zmienił swoją główną działalność po zatwierdzeniu kryteriów wyboru przez komitet monitorujący. W przypadku zidentyfikowanych operacji Instytucja Zarządzająca powinna zweryfikować dokumenty potwierdzające i sprawdzić, czy utrata dochodów rzeczywiście była związana z główną działalnością gospodarczą wskazaną w wniosku o dofinansowanie. Jeżeli beneficjent nie udowodni tego, Instytucja Zarządzająca powinna uznać wydatki za niekwalifikowalne, poinformować Komisję o wynikach weryfikacji i w razie potrzeby zastosować niezbędne korekty.

W związku z powyższym w ww. zaleceniach z Audytu **Komisja Europejska nakazała uznać Instytucji Zarządzającej za niekwalifikowalne wydatki** w ramach wniosków o dofinansowanie, w których Beneficjent (który zmienił główny kod PKD przeważającej działalności gospodarczej w dniu naboru wniosków) nie uwiarygodni stosowną dokumentacją wymaganego spadku przychodów w obrębie działalności gospodarczej z kodu PKD wpisanego we wniosku o dofinansowanie jako kod przeważającej działalności gospodarczej.

W związku z powyższym, Instytucja Zarządzająca podjęła decyzję o konieczności powołania zespołu zadaniowego do spraw weryfikacji wniosków złożonych w ramach naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 – Schemat A, celem prawidłowego wypełnienia zalecenia nałożonego przez Komisję Europejską.

W związku z powyższym, Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-V.432... z dnia 3 października 2022 r. zobowiązała Beneficjenta do dostarczenia dokumentów finansowych za rok 2019 oraz rok 2020, potwierdzających prowadzenie działalności gospodarczej w obrębie przeważającego kodu PKD Beneficjent potwierdził odbiór tego pisma w dniu 11 października 2022 r.

W odpowiedzi na powyższe pismo w dniu 17 października 2022 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo Beneficjenta z dnia 16 października 2022 r., w którym poinformował, że zmiana kodu PKD nastąpiła ze względu na rzetelne podejście do współpracy z Głównym Urzędem Statystycznym (GUS). Ponadto, Beneficjent wskazał, że poprzez zmianę kodu PKD przeważającej działalności gospodarczej miał na celu poinformowanie organu prowadzącego ewidencję statystyczną państwa polskiego o aktualnej sytuacji w przedsiębiorstwie. Następnie, Beneficjent dostarczył wymagane dokumenty (tj. ... za rok 2019 r., deklaracje ... za 2019 i 2020 r., rejestr ... za 2019 r. i 2020 r., wydruk ... oraz kopie faktur za lata 2019 i 2020 wraz z ...) i jednocześnie stwierdził, że wszystkie wymagane dokumenty finansowe były Instytucji Zarządzającej już przedstawiane. Ponadto Beneficjent podkreślił, że „(...) *te bezmyślne żądania są wytworem rodzimej nadgorliwości, albo nadmiarem Państwa wolnego czasu, ponieważ „działania do wyjaśnienia kwestii związanych ze zmianą głównej działalności przedsiębiorstwa” są jedynie „zaleceniem Komisji Europejskiej”*”.

Instytucja Zarządzająca w odpowiedzi na powyższe pismo Beneficjenta, pismem znak: IR-V.432.... z dnia 8 listopada 2022 r. poinformowała Beneficjenta, że nadesłane dokumenty nie pozwalają jednoznacznie określić profilu prowadzonej działalności. W piśmie tym, Instytucja Zarządzająca dokonując analizy przesłanych przez Beneficjenta dokumentów tj. rejestrów ... oraz ... zwróciła się z prośbą o przekazanie dodatkowych wyjaśnień dotyczących pochodzenia przychodów z działalności, którą Beneficjent prowadzi, odrębnie dla kodu ... i pozostałej działalności w każdym miesiącu 2019 i 2020 roku. Instytucja Zarządzająca wskazała, że uzyskanie ww. informacji pozwoli na wyjaśnienie kwestii związanych ze zmianą kodu PKD w dokumencie rejestrowym i określenie faktycznego kierunku głównej działalności przedsiębiorstwa począwszy od roku 2019. W związku z czym, Instytucja Zarządzająca w piśmie z dnia 8 listopada 2022 r. poprosiła Beneficjenta

o dostarczenie ww. wyjaśnień, a także przesłanie przedłożonych do Urzędu Skarbowego za rok 2019 oraz 2020 zeznań podatkowych PIT oraz kopii faktur bądź innych dokumentów księgowych wystawionych w roku 2019 oraz 2020, ujętych w uprzednio przesłanych rejestrach Ponadto, Instytucja Zarządzająca podkreśliła, że w ramach przekazanej od początku realizacji projektu dokumentacji Beneficjent załączył tylko jedną fakturę VAT z dnia 2 stycznia 2020 r. Przedmiotowe dokumenty miały zostać dostarczone do Instytucji Zarządzającej w terminie 5 dni roboczych liczonych po dniu otrzymania ww. pisma.

Jednakże, Beneficjent po dwukrotnym awizowaniu nie odebrał tego pisma w związku z czym przesyłka została zwrócona do nadawcy, czyli Instytucji Zarządzającej.

W dniu 5 grudnia 2022 r. Instytucja Zarządzająca poprzez drogę elektroniczną przesłała po raz drugi pismo do Beneficjenta (tj. pismo znak: IR-V.432... z dnia 8 listopada 2022 r.).

W piśmie tym poproszono Beneficjenta o dostarczenie wyjaśnień w kwestii zmiany kodu PKD w dokumencie rejestrowym i określenia faktycznego kierunku głównej działalności przedsiębiorstwa począwszy od roku 2019. W dniu 11 grudnia 2022 r. Beneficjent również drogą elektroniczną przesłał pismo z dnia 11 grudnia 2022 r., stanowiące odpowiedź na ww. pismo Instytucji Zarządzającej, w którym wyjaśnił, że *„zmiana kodu PKD nastąpiła z powodu zmiany wiodącej działalności. Działalność związana z ... generuje co prawda przychód jednak równocześnie generuje koszty, które równoważą osiągnane przychody. Działalność ta sprowadza się do ... i nie przynosi dochodu. Dla oceniających może być mylące to, że wystawiane faktury związane z ... są znacznej wartości. Jednakże większa część wartości tych faktur dotyczy opłat za ..., które to koszty jedynie refakturuje ... – kwoty te nie stanowią mojego dochodu. Dla zobrazowania tego faktu informuję, że średnia wartość faktury za ..., którą refakturuje na ... wynosi około ... zł/miesięcznie – podkreślam, że nie jest to mój dochód. Inne koszty to: zł/m-c miesięcznie, podatek od zł/m-c, opłata za zł/m-c. Wymienione koszty są stałymi, powtarzającymi się pozycjami w kosztach, ale nie są to bynajmniej jedyne koszty, które są ponoszone w związku z (...). W związku z brakiem dochodów związanych z ..., w 2018 r. rozszerzyłam działalność gospodarczą o działalność ..., która w 2020 r. stała się działalnością wiodącą tak pod względem zaangażowania, poświęconego czasu, zakresu prowadzonej działalności, ilości zatrudnionych ludzi jak i osiąganego dochodu. W związku z powyższym dokonałam w urzędzie statystycznym uaktualnienia kodu PKD, zgodnie ze stanem faktycznym”*.

Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-V.432... z dnia 29 marca 2023 r. przesłała informację do Beneficjenta, w której podkreśliła, że w okresie od listopada 2021 r. do stycznia 2022 r. Komisja Europejska prowadziła audyt tematyczny w ramach naborów ogłoszonych celem wsparcia przedsiębiorstw, które znalazły się w zakresie niedoboru finansowego spowodowanego wirusem COVID-19. W piśmie tym, Instytucja Zarządzająca wskazała Beneficjentowi, że w ramach naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 dokonała podziału dostępnej alokacji na dwa schematy A i B, gdzie schemat A obejmował kody PKD wykluczone z możliwości prowadzenia działalności gospodarczej na podstawie odpowiednich rozporządzeń wydanych przez Radę Ministrów w marcu 2020 r. Wobec tego, że schemat A obejmował mniejszą liczbę kodów PKD niż schemat B, pewna liczba wnioskodawców dokonała bezpośrednio przed rozpoczęciem naboru zmian w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „CEiDG”, które to zmiany kwalifikowałyby ich wnioski do schematu A i tym samym zwiększały szansę otrzymania dofinansowania.

Zgodnie z zaleceniem Komisji Europejskiej, Instytucja Zarządzająca zobowiązana została do podjęcia działań mających na celu wyjaśnienie kwestii związanej ze zmianą głównej działalności przedsiębiorstwa po zatwierdzeniu przez Komitet Monitorujący kryteriów wyboru dla naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20. Zarządzeniem nr 112/2022 Marszałka Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 września 2022 r. powołany został więc zespół zadaniowy do spraw weryfikacji wniosków złożonych do dofinansowania w ramach naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 – Schemat A. Przedmiotem weryfikacji były wnioski, w których Wnioskodawcy po opublikowaniu kryteriów wyboru projektów przyjętych uchwałą Komitetu Monitorującego, dokonali zmian w dokumencie rejestrowym w odniesieniu do kodu PKD przeważającej działalności gospodarczej. Zespół zadaniowy dokonał weryfikacji w zakresie:

- 1) wniosków, gdzie zmiana kodu PKD w dokumencie rejestrowym Wnioskodawcy nastąpiła po zatwierdzeniu przez Komitet Monitorujący kryteriów wyboru projektów;
- 2) wniosków, gdzie Wnioskodawca dopisał kod PKD bezpośrednio przed złożeniem wniosku o dofinansowanie, tj. nie widniał on nigdy wcześniej w dokumencie rejestrowym Wnioskodawcy;
- 3) wniosków, gdzie Wnioskodawca w dokumencie rejestrowym jako dodatkowy miał wpisany kod PKD uprawniający go do złożenia wniosku w ramach schematu A i bezpośrednio przed złożeniem wniosku dokonał zmiany w dokumencie rejestrowym wskazując go jako główny;

- 4) wniosków, w ramach których po zatwierdzeniu kryteriów wyboru projektów dopisany został kod PKD uprawniający do aplikowania w ramach schematu.

Analiza ta obejmowała m.in. weryfikację czy zmieniony kod PKD faktycznie dotyczył działalności głównej (przeważającej) przedsiębiorcy.

W toku analizy projektu nr RPSW.02.05.00-26-... pod nazwą „Dotacja na kapitał obrotowy dla ...”, złożonego przez ... w ramach Schematu A ustalono więc, co następuje. Wniosek o dofinansowanie złożony przez Beneficjenta w dniu 19 sierpnia 2020 r. drogą elektroniczną, został oceniony pozytywnie.

Na etapie ww. weryfikacji powzięto informację, że Beneficjent w sierpniu 2020 r. dokonał zmiany w dokumencie rejestrowym (tj. CEiDG) w odniesieniu do kodu PKD przeważającej działalności gospodarczej po opublikowaniu kryteriów wyboru projektów przyjętych uchwałą Komitetu Monitorującego (działającego w ramach Instytucji Zarządzającej) na umożliwiający Beneficjentowi jako Wnioskodawcy na aplikowanie w ramach naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 – Schemat A.

Przedmiotowej zmiany dokonano z kodu PKD ... - ... na kod PKD ... - Zmieniony kod PKD tj. kod ... poprzednio widniał w dokumencie rejestrowym (tj. CEiDG) jako kod dotyczący wykonywanej działalności gospodarczej, ale był jednym z dodatkowych kodów wykonywanej działalności gospodarczej, a co za tym idzie nie stanowił kodu przeważającej działalności przedsiębiorstwa.

Instytucja Zarządzająca w piśmie z dnia 29 marca 2023 r. wskazała więc Beneficjentowi, że dostarczył dokumenty wymagane do zawarcia umowy o dofinansowanie projektu, co skutkowało wybraniem wniosku do dofinansowania tj.: przedstawił zapisy z ... oraz ... za okres marzec, kwiecień i maj 2020 r. oraz podsumowanie ... za 2019 i 2020 r. (od stycznia do sierpnia), a także wykazał we wniosku wartość obrotów w miesiącu marcu 2020 r. w kwocie ... zł, w kwietniu 2020 r. w kwocie ... zł, oraz maju 2020 r. w kwocie ... zł. Ponadto, wskazano w tym piśmie Beneficjentowi, że do ustalenia spadku obrotów, we wniosku o dofinansowanie Beneficjent porównał miesiąc marzec do kwietnia i maja 2020 r., a co za tym idzie spadek obrotów w kwietniu wynosił 82,98% a w maju 80,50%. Następnie, Instytucja Zarządzająca w piśmie z dnia 29 marca 2023 r., odnosząc się do przedłożonych przez Beneficjenta w odpowiedzi na skierowane uprzednio pismo z dnia 3 października 2022 r., dokumentów mających potwierdzić prowadzenie przeważającej działalności gospodarczej zgodnie z kodem PKD ... za lata 2019 – 2020 po

dokonanej przez wyznaczony zespół zadaniowy ich analizie ustaliła, że łączna kwota przychodów w 2019 r. (deklaracje ...) wyniosła: ... zł, z czego z kodu PKD ... przychody wyniosły ... zł, a z pozostałej działalności wyniosły: ... zł, z czego działalność objęta kodem PKD ... stanowiła 12,30 % przychodów. Natomiast, w roku 2020 łączna kwota przychodów wyniosła: ... zł (deklaracje ...), z czego z kodu PKD ... przychody wyniosły: ... zł, a z pozostałej działalności wyniosły: ... zł, z czego działalność objęta kodem PKD ... stanowiła 8,76 % przychodów. W wyniku tej analizy dokonanej na podstawie przekazanej przez Beneficjenta dokumentacji stwierdzono również, że przychody w ramach kodu PKD ... w miesiącu marcu 2020 r. wyniosły ... zł, a w kwietniu i maju 2020 r. wynosiły 0,00 zł, co stanowi spadek obrotów na poziomie 100% w obu miesiącach. Następnie, w ramach pozostałej działalności (na podstawie deklaracji ...), Instytucja Zarządzająca ustaliła, że w miesiącu marcu 2020 r. przychody wyniosły ... zł, w kwietniu 2020 r. ... zł, a w maju 2020 r. ... zł. W związku z powyższym stwierdzono, że Beneficjent odnotował spadek obrotów w kwietniu w wysokości 25,72% i w maju na poziomie 29,89%. Instytucja Zarządzająca w piśmie z dnia 29 marca 2023 r. wskazała więc Beneficjentowi, że zgodnie z punktem 8 kryteriów wyboru projektów w ramach naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20: „*W ramach schematu A o wsparcie ubiegać mogą się przedsiębiorcy, którzy prowadzą jako przeważającą (kod PKD zgodnie z odpowiednimi rejestrami) działalność gospodarczą wymienioną w Rozdziale 4 § 5 ust. 1 pkt. 1) Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 r. (...) oraz Rozdziale 4 § 8 ust. 1 pkt. 1) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 2020 r. (...)*”.

Reasumując, Instytucja Zarządzająca w piśmie z dnia 29 marca 2023 r. na podstawie analizy przedstawionych dokumentów, biorąc pod uwagę zestawienie przychodów ustaliła, że przeważającą działalnością gospodarczą w roku 2019, jak i w roku 2020, nie była działalność z kodu PKD ..., zatem wskazanie przez Beneficjenta jako przeważającej działalności oznaczonej kodem PKD ... było nieuzasadnione. **W związku z powyższym, Instytucja Zarządzająca w piśmie tym poinformowała Beneficjenta, że wniosek o dofinansowanie został nieprawidłowo złożony do ww. naboru w schemacie A.**

W związku z powyższym, Instytucja Zarządzająca w piśmie z dnia 29 marca 2023 r. powołując się na treść art. 207 ust.1 pkt 2 oraz pkt 3 u.f.p. zwróciła się więc do Beneficjenta o zwrot całości wypłaconego dofinansowania w kwocie: ... zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Beneficjent potwierdził odbiór tego pisma w dniu 13 kwietnia 2023 r.

Z uwagi na ustalenia zawarte w ww. piśmie z dnia 29 marca 2023 r. zatwierdzony został również przez Instytucję Zarządzającą Załącznik nr IR.XIV.4 do Instrukcji Wykonawczej RPOWŚ, w którym wskazano kwotę dofinansowania podlegającą zwrotowi w wysokości: ... zł i stanowiącą 100% wypłaconych środków w ramach projektu.

W związku z powyższym w dniu 10 maja 2023 r. na podstawie art. 207 ust. 8 u.f.p. Instytucja Zarządzająca przekazała do Beneficjenta pisemne wezwanie (tj. pismo znak: IR-XIV.432.2.2066.2022 z dnia 9 maja 2023 r.) do zwrotu środków dofinansowania w kwocie ... zł pobranych nienależnie oraz wykorzystanych z naruszeniem procedur wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Jednocześnie, Instytucja Zarządzająca w wezwaniu wyjaśniła Beneficjentowi, że z uwagi na fakt, iż środki podlegające zwrotowi dotyczą projektu dla którego zostały już wypłacone wszystkie przyznane środki dofinansowania, w trybie art. 207 ust. 8 u.f.p. niemożliwe jest wskazanie Beneficjentowi wyboru opcji pomniejszenia kolejnych płatności o kwotę podlegającą zwrotowi. Beneficjentowi wyznaczono termin 14 dni od dnia doręczenia wezwania na zwrot środków z odsetkami. Przedmiotowe wezwanie zostało odebrane przez Beneficjenta w dniu 17 maja 2023 r. W wyznaczonym terminie Beneficjent nie dokonał wymaganego zwrotu należności.

W dniu 30 maja 2023 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęło pismo Beneficjenta z dnia 29 maja 2023 r., stanowiące stanowisko Beneficjenta względem pisma Instytucji Zarządzającej z dnia 9 maja 2023 r. W piśmie tym, Beneficjent podtrzymał swoje stanowisko w kwestii odmowy uznania wydatków poniesionych w ramach projektu za niekwalifikowalne oraz załączył do tego pisma kopie faktur za ... jakie musiał zapłacić w 2019 r. i 2020 r. Ponadto, w piśmie tym Beneficjent przywołał w całości argumentację z pisma z dnia 11 grudnia 2022 r. w celu ponownego zobrazowania sytuacji w przedsiębiorstwie. Dodatkowo Beneficjent poinformował Instytucję Zarządzającą, że w momencie gdy składał wniosek o przyznanie dofinansowania na kapitał obrotowy prowadził tylko ..., a aktualnie „(...) prowadzę już ..., gdzie stworzyłam nowe stanowiska pracy”.

Instytucja Zarządzająca pismem z dnia 20 czerwca 2023 r. poprosiła Beneficjenta o przesłanie aktualnych danych osobowych (tj. imię i nazwisko, adres zamieszkania, PESEL) w zakresie nazwy i adresu siedziby Beneficjenta w związku z tym, że dotacja na kapitał obrotowy została przyznana Pani ..., prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: ..., a korespondencja przychodząca od Beneficjenta do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach została podpisana przez ... prowadzącą działalność pn. ..., zaś w ostatnim wpisie z Centralnej Ewidencji

i Informacji o Działalności Gospodarczej widniały dane: ... prowadząca działalność pn.

W wyniku braku odpowiedzi na ww. pismo, które zostało odebrane przez Beneficjenta w dniu 5 lipca 2023 r., Instytucja Zarządzająca w dniu 13 lipca 2023 r. poprzez system elektroniczny ePUAP złożyła wniosek o udostępnienie danych jednostkowych z rejestru mieszkańców oraz rejestru PESEL do W dniu 17 lipca 2023 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynęła odpowiedź zwrotna na ww. pismo, gdzie ... wskazał następujące aktualne dane Beneficjenta: ..., zam. Nadmienić w tym miejscu należy, że odpowiedź Beneficjenta z aktualnymi danymi osobowymi wpłynęła do Instytucji Zarządzającej w dniu 24 lipca 2023 r.

W związku z powyższym oraz z uwagi na brak zwrotu środków przez Beneficjenta, Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.2.2066.2022 z dnia 18 lipca 2023 r. w oparciu o art. 61 § 4 k.p.a., oraz zgodnie z art. 207 ust. 9 pkt 1 u.f.p. zawiadomiła Beneficjenta, że zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie określenia kwoty przypadającej do zwrotu i terminu, od którego nalicza się odsetki, oraz sposobu zwrotu środków w formie decyzji w sprawie zwrotu całości dofinansowania wraz z odsetkami. W przedmiotowym zawiadomieniu Instytucja Zarządzająca wyznaczyła 7 dniowy termin na wniesienie uwag oraz zapoznanie się z materiałami dotyczącymi sprawy. Przedmiotowe zawiadomienie zostało odebrane przez Beneficjenta w dniu 21 lipca 2023 r. W odniesieniu do ww. zawiadomienia Beneficjent nie dokonał zwrotu wymaganej należności, ani nie wniósł uwag czy zastrzeżeń.

W związku z powyższym oraz z uwagi na brak zwrotu wymaganej należności, w dniu 11 sierpnia 2023 r. Instytucja Zarządzająca stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. sporządziła zawiadomienie Beneficjenta o przygotowaniu materiału dowodowego do wydania decyzji o zwrocie (tj. pismo znak: IR-XIV.432.2.2066.2022 z dn. 11 sierpnia 2023 r.). Jednocześnie zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a. ze względu na konieczność doręczenia tego zawiadomienia oraz umożliwienia Beneficjentowi wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, poinformowano Beneficjenta o wydłużeniu terminu załatwienia sprawy administracyjnej tj. do dnia 18 października 2023 roku. W terminie 7 dni od daty doręczenia ww. zawiadomienia, Beneficjent mógł zapoznać się z aktami przedmiotowej sprawy administracyjnej i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Przedmiotowe zawiadomienie zostało odebrane przez Beneficjenta w dniu 21 sierpnia 2023 r. W przewidzianym zawiadomieniem terminie, Beneficjent nie zgłosił się w celu zapoznania się z dokumentami oraz nie dokonał zwrotu wymaganej należności.

W związku z brakiem zwrotu środków dofinansowania wraz z odsetkami przez Beneficjenta, zaistniała konieczność, zgodnie z zapisami art. 207 ust. 9 pkt 1 u.f.p. wydania przez Instytucję Zarządzającą odpowiedniej decyzji o zwrocie środków.

W związku z czym, Instytucja Zarządzająca wydała w dniu 11 października 2023 r. decyzję nr 287/23 orzekającą o zwrocie przez Beneficjenta środków dofinansowania z EFRR w łącznej wysokości: ... zł (słownie: ...), wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

W uzasadnieniu tej decyzji Instytucja Zarządzająca wskazała, że Beneficjent pobrał środki dofinansowania w sposób nienależny oraz wykorzystał te środki z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu wskutek naruszenia przez Beneficjenta treści § 4 i § 12 ust. 7 Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 wskutek niekwalifikowania się wniosku o dofinansowanie złożonego przez Beneficjenta do wsparcia unijnego w ramach schematu A przedmiotowego naboru wniosków oraz niedostosowania się Beneficjenta do procedur obowiązujących w naborze poprzez wskazanie jako przeważającego kodu PKD ... – ..., bez uwiarygodnienia tego faktu w okazanych dokumentach finansowych.

W decyzji nr 287/23 zgodnie z art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub prawie wniesienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Decyzja została doręczona Beneficjentowi w dniu 23 października 2023 r.

W dniu 3 listopada 2023 r. do Instytucji Zarządzającej w przewidzianym prawem terminie (vide: art. 127 § 3 k.p.a.) wpłynął wniosek Beneficjenta z dnia 2 listopada 2023 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy, w którym Beneficjent zawniósł o uchylenie decyzji nr 287/23 oraz umorzenie postępowania administracyjnego.

Przed wydaniem niniejszej decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy w dniu 27 listopada 2023 r. (tj. pismo znak: IR-XIV.432.2.2066.2022 z dnia 21 listopada 2023 r.) na podstawie art. 10 § 1 k.p.a. zawiadomiono Beneficjenta, że został przygotowany materiał dowodowy do wydania decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy. W przedmiotowym zawiadomieniu wyznaczono 7-dniowy termin od daty doręczenia na zapoznanie się przez Beneficjenta z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Dokumentacja została udostępniona do wglądu w Urzędzie

Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, Departament Inwestycji i Rozwoju, Kielce ul. Sienkiewicza 63. Beneficjent potwierdził odbiór niniejszego zawiadomienia w dniu 8 grudnia 2023 r. W przewidzianym zawiadomieniem terminie, Beneficjent nie zgłosił się w celu zapoznania ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją oraz nie wniósł uwag czy zastrzeżeń co do prowadzonego postępowania w trybie ponownego rozpatrzenia sprawy.

Jednocześnie, Beneficjent nie dokonał zwrotu środków dofinansowania, zgodnie z otrzymaną decyzją nr 287/23 z dnia 11 października 2023 r.

Po ponownej analizie całości zgromadzonego materiału dowodowego należało stwierdzić, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą wdrożeniową”, system realizacji programu operacyjnego zawiera warunki i procedury obowiązujące instytucje uczestniczące w realizacji programów operacyjnych, obejmujące w szczególności zarządzanie, monitorowanie, sprawozdawczość, kontrolę i ewaluację oraz sposób koordynacji działań podejmowanych przez instytucje. Podstawę systemu realizacji programu operacyjnego mogą stanowić w szczególności przepisy prawa powszechnie obowiązującego, wytyczne, szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego, opis systemu zarządzania i kontroli oraz instrukcje wykonawcze zawierające procedury działania właściwych instytucji.

Następnie, zgodnie z treścią art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego. Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej, do zadań instytucji zarządzającej należy odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w u.f.p. albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań.

Zgodnie z art. 207 ust. 1 pkt 2 i 3 u.f.p. w przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są pobrane w sposób nienależny oraz wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p., to podlegają zwrotowi

wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

Następnie, zgodnie z art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. w przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez instytucję zarządzającą służy wniosek do tej instytucji albo organu o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W związku z regulacją prawną art. 67 ust.1 u.f.p. do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy k.p.a. i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383).

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

W świetle art. 104 i art. 107 k.p.a., organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąca sprawę w danej instancji.

Zgodnie z art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094, z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

Podstawowy akt prawa krajowego, który określa zasady prowadzenia polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, podmioty prowadzące tę politykę oraz tryb współpracy między nimi, stanowi ustawa wdrożeniowa. Zgodnie z postanowieniami zawartymi w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku programu regionalnego jest zarząd województwa.

Do zadań instytucji zarządzającej należy między innymi (vide: art. 9 ust. 2):

- zawieranie z wnioskodawcami umów o dofinansowanie projektu lub podejmowanie decyzji o dofinansowaniu projektu,
- dokonywanie płatności ze środków programu operacyjnego na rzecz beneficjentów,
- prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacja prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów - w przypadku regionalnego programu operacyjnego,
- monitorowanie postępów realizacji programu operacyjnego,
- odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu.

To właśnie w umowie o dofinansowanie określono szczegółowo zasady realizacji, prawa i obowiązki stron, konsekwencje naruszeń i nieprawidłowości.

Przystąpienie do realizacji projektów finansowanych w ramach programów operacyjnych jest dobrowolne. Wiąże się jednak z szeregiem obowiązków wynikających z dysponowania środkami publicznymi, które beneficjent bierze na siebie z chwilą przystąpienia do umowy o dofinansowanie projektu. Korzystanie ze środków publicznych zawsze wiąże się z wyższymi wymaganiami co do ich wydatkowania, które winny być wydatkowane w sposób celowy i oszczędny.

W związku z tym, Instytucja Zarządzająca w przypadku stwierdzenia, iż projekt jest realizowany niezgodnie z jego założeniami i w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami, nie ma możliwości uznania za kwalifikowalne wydatków, które są niezgodne z zapisami zawartymi w umowie o dofinansowanie tj. zgodnie z § 1 ust. 7 umowy o dofinansowanie: *„za wydatki kwalifikowalne należy rozumieć wydatki lub koszty uznane za kwalifikowalne i spełniające kryteria, zgodnie z rozporządzeniem ogólnym, jak również w rozumieniu ustawy wdrożeniowej i przepisów rozporządzeń wydanych do tej ustawy oraz zgodnie z wytycznymi wskazanymi w § 1 ust.4 lit.e).”*

Zgodnie z prawem wspólnotowym (tj. m.in. rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 - Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 289-302, z późn. zm., rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17

czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu - Dz.U.UE.L.2014.187.1) oraz regulacjami określonymi w dokumentach programowych (tj. *Wytyczne w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych*, wydany na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej), Instytucja Zarządzająca została zobowiązana do stałego monitorowania postępów realizacji programu operacyjnego poprzez monitorowanie postępów w realizacji wskaźników. Monitorowanie postępu rzeczowego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego jest prowadzone przez Instytucję Zarządzającą na bieżąco, na wszystkich poziomach wdrażania tego Programu, równoległe z analizą postępu finansowego, mając na uwadze rozwiązania przyjęte zgodnie z rozporządzeniem ogólnym (tj. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r.) w zakresie konstrukcji wskaźników w programie (art. 27 ust. 4) oraz zakresu sprawozdań z wdrażania (art. 50 i art. 111).

Należy wskazać, że obowiązki państw członkowskich i Komisji w zakresie wydatkowania środków finansowych budżetu Unii doprecyzowano w odpowiednich przepisach Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. UE.L.2013.347.320 z dnia 2013.12.20), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1303/2013”.

Z przepisów tych wynika, że na państwach członkowskich ciąży dwójakiego rodzaju obowiązki: po pierwsze mają ustanowić i zapewnić skuteczne funkcjonowanie systemów zarządzania i kontroli dla realizacji programów operacyjnych, a po drugie, prowadzić działania w odniesieniu do nieprawidłowości: zapobiegać im, wykrywać je, odzyskiwać kwoty wypłacone nienależnie oraz informować Komisję o wykrytych nieprawidłowościach i przebiegu postępowań prowadzonych w tych sprawach (poz. 65 rozporządzenia nr 1303/2013).

Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt. 36 rozporządzenia nr 1303/2013 „nieprawidłowość - oznacza każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we

wdrażanie EFSD, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem".

Przesłanki nieprawidłowości odnoszą się do zachowania sprawcy, które może polegać zarówno na działaniu, jak i na zaniechaniu działań, oraz do skutków tego zachowania. Konieczne jest bowiem, by zachowanie to spowodowało szkodę w budżecie Wspólnot (Unii) lub w budżetach zarządzanych przez Wspólnoty (Unię), albo szkodę taką mogło powodować. Pojęcie "szkoda" użyte w omawianej definicji oznacza uszczerbek finansowy dokonany w budżecie Unii lub w budżetach zarządzanych przez Unię, albo uszczerbek finansowy, na jaki budżety te zostały narażone. Wynika stąd, że faktyczne wystąpienie uszczerbku finansowego nie jest przesłanką konieczną dla zakwalifikowania zachowania jako nieprawidłowości, wystarczy bowiem sama możliwość jego wystąpienia.

Mając na uwadze omówioną powyżej definicję nieprawidłowości, obowiązującą w prawie wspólnotowym, należy więc wskazać, iż skutki finansowe wynikające z danego naruszenia, na jakie mógł być narażony budżet Wspólnoty mają wymiar nie tylko rzeczywisty (udowodniony), ale również i wymiar potencjalny (trudny do oszacowania).

Taki sposób rozumienia definicji nieprawidłowości ugruntował się już w utrwalonej linii orzeczniczej Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, który w Wyroku TSUE w sprawie C-406/14 z dnia 14 lipca 2016 r. stwierdził, że: „naruszenie prawa Unii stanowi nieprawidłowość w rozumieniu tego przepisu jedynie wtedy, gdy powoduje ono lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku. Naruszenie takie należy zatem uznać za nieprawidłowość, o ile może ono jako takie mieć skutki budżetowe. Natomiast nie trzeba udowadniać wystąpienia konkretnych skutków finansowych.” Dalej w tym samym Wyroku TSUE wskazano również, że: „uchybiecie zasadom udzielania zamówień publicznych stanowi nieprawidłowość..., o ile nie można wykluczyć, że uchybiecie to miało wpływ na budżet odnośnego funduszu.” Analogiczne stanowisko zostało również zawarte w Wyroku z dnia 21 grudnia 2011 r. *Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre*, C-465/10, EU:C:2011:867, pkt 47.

Instytucja Zarządzająca również zaznacza, że w dalszych orzeczeniach TSUE ww. linia orzecznicza była analogiczna tj. w wyroku z dnia 6 grudnia 2017 r. w sprawie C-408/16 TSUE przywołał wykładnię nieprawidłowości wprost z Wyroku C-406/14. W związku z czym należy uznać, iż TSUE potwierdził w utrwalonej linii orzeczniczej definicję istoty nieprawidłowości. Organ chce zauważyć, że powtórzenie w Wyroku z 6 grudnia 2017 r. dosłownej treści pojęcia

nieprawidłowości, zawartej w ww. wyroku z lipca 2016 r., pozwala wnioskować, że jest to utrwalona linia orzecznicza. Jak już wyżej wskazano, TSUE po raz kolejny powtórzył, że naruszenie prawa jest nieprawidłowością, o ile nie można wykluczyć, że uchybienie miało wpływ na budżet danego funduszu. Co najważniejsze, TSUE w swoim wyroku ponownie wyjaśnił, że nie trzeba udowadniać wystąpienia konkretnych skutków finansowych (nawet tylko potencjalnych) dla budżetu Unii Europejskiej.

Ponadto należy wskazać, iż pomimo tego, że obydwie przywołane powyżej wyroki TSUE odnoszą się do pojęcia nieprawidłowości w rozumieniu Rozporządzenia Rady WE nr 1083/2006 (obowiązującego dla programów operacyjnych na lata 2007-2013), to definicja nieprawidłowości zawarta w rozporządzeniu nr 1303/2013 nie zmieniła się znacząco i brzmi niemal identycznie, a co za tym idzie pozwala to na przyjęcie tezy, że wykładnia TSUE w obecnej perspektywie finansowej nie ulegnie zmianie.

W związku z powyższym, odnosząc się do analizowanej sprawy i omówionego powyżej stanu faktycznego należy odnieść się również do ww. definicji nieprawidłowości i niejako trzech elementów składowych ją tworzących. Nieprawidłowość oznacza **każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego**. Beneficjent w analizowanej sprawie naruszył postanowienia § 4 Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20, ponieważ złożony przez niego wniosek o dofinansowanie **nie kwalifikował się do objęcia wsparciem unijnym w ramach schematu A** przedmiotowego naboru. Naruszeniem w analizowanej sprawie jest więc naruszenie przez Beneficjenta zasad i regulaminu naboru wniosków o dofinansowanie nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20.

Instytucja Zarządzająca w związku z dokonaniem, po wynikach Audytu Komisji Europejskiej, własnym postępowaniu wyjaśniającym w przedmiocie kwalifikowalności projektu do dofinansowania w ramach naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 stwierdziła, że Beneficjent dokonał naruszenia procedur obowiązujących w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 poprzez wskazanie jako przeważającego (głównego) kodu PKD ... – ... bez uwiarygodnienia tego faktu w dokumentach finansowych ukazujących spadek przychodów w okresie wskazanym we wniosku o dofinansowanie. Tym samym, zmiana głównego kodu PKD prowadzonej działalności gospodarczej, dokonana przez Beneficjenta w dniu naboru wniosków o dofinansowanie spowodowała, że został on zaklasyfikowany do schematu A naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20, a co za tym idzie zwiększone zostały szanse Beneficjenta na uzyskanie dofinansowania

w ramach tego naboru wniosków. Zgodnie z procedurami przyjętymi w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020, w tym procedurami zawartymi w Wezwaniu do naboru wniosków nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 do schematu A tego naboru kwalifikowały się bowiem przedsiębiorstwa, które prowadziły jako przeważającą (kod PKD zgodnie z odpowiednimi rejestrami) działalność gospodarczą wymienioną w Rozdziale 4 § 5 ust. 1. pkt. 1) Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego oraz Rozdziale 4 § 8. ust. 1. pkt. 1) Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii tj. w tym i w **Dziale ... Podklasie ... - ...**. Nie ulega wątpliwości fakt, że w dniu naboru wniosków o dofinansowanie tj. w dniu 19 sierpnia 2020 r. nastąpiła zmiana kodu głównej działalności gospodarczej prowadzonej przez Beneficjenta tj. z kodu dotychczasowej głównej działalności: PKD ... – ..., Beneficjent dokonał zmiany kodu głównej działalności na kod: PKD ... (vide: historia wpisu – dokonane zmiany w CEiDG). Takie działanie Beneficjenta spowodowało w rezultacie zakwalifikowanie złożonego w tym samym dniu wniosku o dofinansowanie do schematu A naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 i w rezultacie zwiększenie szans na uzyskanie wsparcia unijnego w ramach tego naboru.

Instytucja Zarządzająca zwróciła uwagę, że od początku prowadzenia działalności gospodarczej przez Beneficjenta kod PKD ... nigdy nie był wpisany w CEiDG jako kod przeważającej działalności, pomimo, iż zapisy Załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24.12.2007 r. (Dz.U. 251, poz. 1885) Polska Klasyfikacja Działalności PKD, zwany dalej „Załącznikiem do rozporządzenia RM”, część Zmiany przeważającej działalności jednostki, pkt 25 stanowią: *„Jednostka może zmieniać swoją działalność główną jednorazowo lub stopniowo w ciągu pewnego okresu czasu. Może to być spowodowane czynnikiem sezonowości lub wynikiem decyzji o zmianie profilu produkcji (...) oraz pkt 26: Aby uniknąć zbyt częstych zmian, stosuje się zasadę stabilności. Zgodnie z tą zasadą, nowy rodzaj działalności powinien być działalnością główną przez co najmniej dwa lata, zanim zostanie zmieniona przypisana do jednostki dana działalność przeważająca.”*

Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy powołał się na definicję przeważającej działalności gospodarczej zawartą w punkcie 7 Załącznika do rozporządzenia RM i wskazał, że w polskim prawie nie ma jednego ustawowego wskaźnika, który jednoznacznie wskazywałby lub przesądzał, iż dana działalność gospodarcza jest przeważająca lub nie tj. stwierdził, że takim wskaźnikiem poza kryterium przychodów brutto może też być wskaźnik wielkości zatrudnienia czy wynagrodzenia lub uzyskiwanych dochodów netto. Następnie, Beneficjent we wniosku o ponowne

rozpatrzenie zarzucił Instytucji Zarządzającej nieprzeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w zakresie innych wskaźników takich jak „...wskaźnik udziału zatrudnienia, udziału wynagrodzeń pracowników czy kryterium wskaźnika udziału uzyskiwanych dochodów netto”, które to wskaźniki zdaniem Beneficjenta pozwoliłyby na ustalenie, iż wiodącą działalnością gospodarczą na dzień składania wniosku o dofinansowanie była działalność

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższej argumentacji podkreśla, że Beneficjent w trakcie prowadzenia postępowania dowodowego, po wezwaniu pismem Instytucji Zarządzającej znak: IR-V.432... z dnia 3 października 2022 r. do dostarczenia dokumentów za rok 2019 oraz rok 2020, potwierdzających prowadzenie działalności gospodarczej w obrębie przeważającego kodu PKD ... przedłożył powyżej omówioną dokumentację finansową tj.: rejestry ..., podsumowania ... i nie załączył do niej żadnej dokumentacji w zakresie kwestii struktury zatrudnienia czy wynagrodzenia pracowników w prowadzonym przedsiębiorstwie. Taka dokumentacja nie została przekazana przez Beneficjenta ani w dniu 17 października 2022 r. wraz z pozostałą ww. nadesłaną w tym dniu dokumentacją (tj.: rejestry ..., ...), ani też w dniu 12 grudnia 2022 r. przy piśmie Beneficjenta z dnia 11 grudnia 2022 r. W związku z czym za bezzasadne należy uznać zarzuty Beneficjenta z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie nieprzeprowadzenia przez Instytucję Zarządzającą postępowania wyjaśniającego w zakresie kwestii wskaźnika zatrudnienia czy wynagrodzenia pracowników w odniesieniu do kryterium przeważającej działalności gospodarczej Beneficjenta. Dokumentacja w tym zakresie nie została bowiem przedłożona przez Beneficjenta, ani na pisemne wezwanie Instytucji Zarządzającej z dnia 3 października 2022 r., jak również i na pismo znak: IR-V.432... z dnia 8 listopada 2022 r., a co za tym idzie postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Instytucję Zarządzającą zostało oparte na przekazanym przez Beneficjenta materiale dowodowym w zakresie w jakim został on przedłożony tj. w zakresie przekazanych wyłącznie dokumentów takich jak: deklaracje ... za rok 2019 i 2020, deklaracje ..., rejestry ..., podsumowania ... za lata 2019-2020, faktury VAT z roku 2019 o numerach kolejno od nr: ... do .../2019 oraz ..., faktury VAT z roku 2020 o numerach kolejno od nr: ... do .../2020 oraz Nieuzasadnione jest zatem zarzucanie we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, niewyczerpującego rozpoznania materiału dowodowego przez Instytucję Zarządzającą, skoro materiał dowodowy w zakresie podnoszonym na tym etapie sprawy, nie został przekazany przez Beneficjenta do tego Organu. Ponadto, nadmienić należy, że Beneficjent w piśmie z dnia 11 grudnia 2022 r. i następnie w piśmie z dnia 29 maja 2023 r. podkreślał m.in., iż z uwagi na poziom osiąganego dochodu przez jego firmę należy uznać działalność ... za przeważającą działalnością

gospodarczą prowadzonego przedsiębiorstwa. W związku z czym w trakcie prowadzenia postępowania w przedmiocie przeprowadzenia dowodów w sprawie, Beneficjent również odnosił się do miernika przychodów jako determinanta określenia statusu przeważającej działalności gospodarczej. Beneficjent na potwierdzenie prowadzenia przeważającej działalności gospodarczej w ramach kodu PKD ... przedstawił więc wyłącznie dokumentację finansową w zakresie kwestii osiągniętych przychodów w roku 2019 i 2020 i obecnie na etapie ponownego rozpatrzenia sprawy zaczął wskazywać na kwestię struktury zatrudnienia czy wynagrodzenia pracowników jako czynnika decydującego o prowadzeniu działalności gospodarczej w danym profilu, nie przedkładając jednocześnie do analizy żadnej dokumentacji w tym zakresie.

Z analizy wskazanych zapisów Wezwania do naboru wynika, że pomoc w ramach schematu A należało przyznać przedsiębiorcom, których dotknął spadek obrotów rzędu 30% w ramach prowadzonej przeważającej działalności gospodarczej. Jednocześnie z przeprowadzonej analizy ww. dokumentacji księgowej dostarczonej przez Beneficjenta wynika, że działalność gospodarcza widniejąca pod kodem PKD ... nie ma waloru przeważającej działalności gospodarczej Beneficjenta co zostało wyartykułowane w piśmie z dnia 29 marca 2023 r. w którym Instytucja Zarządzająca stwierdziła, że: *„Na podstawie dokumentów finansowych ustalono, iż łączna kwota przychodów w 2019 roku (deklaracje ...) wynosi ... zł, z czego z kodu PKD ... przychody wynoszą ... zł, a z pozostałej działalności ... zł, z czego działalność objęta kodem PKD ... stanowi 12,30% przychodów. W roku 2020 łączna kwota przychodów wynosi ... (deklaracje ...), z czego z kodu PKD ... przychody wynoszą ... zł, a z pozostałej działalności ... zł, z czego działalność objęta kodem PKD ... stanowi 8,76% przychodów.”*

Ma to tym większe znaczenie ponieważ rzeczywistym celem, któremu służyć miało przyznanie wsparcia na kapitał obrotowy dla mikro i małych przedsiębiorstw w ramach schematu A było zapewnienie pomocy przedsiębiorcom dotkniętym negatywnymi skutkami wprowadzonego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii, związanego z rozprzestrzenianiem się choroby spowodowanej wirusem SARS-CoV-2, co w przypadku przedsiębiorców zakwalifikowanych do schematu A miało kluczowe znaczenie ponieważ czasowe ograniczenie nałożone zapisami Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 r. polegało na całkowitym zakazie prowadzenia działalności w przeciwieństwie do przedsiębiorstw zaklasyfikowanych do schematu B, które mogły w ograniczonym zakresie prowadzić swoją normalną działalność.

Ponadto, odnosząc się do argumentu Beneficjenta z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie braku wyłącznie jednej ustawowej definicji przeważającej działalności gospodarczej oraz następującego stwierdzenia Beneficjenta: „*Arbitralne obecnie podejście instytucji przyznającej dofinansowanie poprzez dowolne uznanie, która działalność Beneficjenta jest przeważająca a która nie – nie ma żadnego umocowania w przepisach obowiązującego prawa. Jest w tym i dowolność i naruszenie kompetencji organu.*”, Instytucja Zarządzająca wskazuje, że pragnąc wyjaśnić znaczenie pojęcia przeważająca działalność gospodarcza należy sięgnąć do klasyfikacji PKD, która unormowana jest w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD). Rozporządzenie to zostało wydane na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (dalej: „u.o.s.p.”). W akcie tym odnośnie do przeważającej działalności w pkt 7 załącznika Zasady PKD Zasady Budowy Klasyfikacji, wyjaśniono, że przeważającą działalnością jednostki statystycznej jest działalność posiadająca największy udział wskaźnika (np. wartość sprzedaży) charakteryzującego działalność jednostki. Jednocześnie wśród danych ewidencyjnych podlegających wpisowi jest również numer identyfikacyjny REGON przedsiębiorcy, o ile taki posiada (art. 5 ust. 1 pkt 3 u.o.s.p.). W art. 42 ust. 3 pkt 4 u.o.s.p. wskazano, że wpisowi do Krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON) podlegają informacje dotyczące wykonywanej działalności, w tym rodzaj przeważającej działalności. Informacje te są wpisywane do rejestru na wniosek danego podmiotu. Do wniosku dołącza się dokumenty określone przepisami innych ustaw, potwierdzające powstanie podmiotu albo podjęcie działalności, zmianę cech objętych wpisem bądź skreślenie podmiotu. Jednocześnie, w art. 46 u.o.s.p. zawarta jest delegacja ustawowa do określenia sposobu i metodologii prowadzenia i aktualizacji rejestru podmiotów, wzory wniosków, ankiet i zaświadczeń, przy uwzględnieniu konieczności zapewnienia kompletności oraz aktualizacji danych gromadzonych w tym rejestrze. Natomiast sposób kodowania wykonywanej działalności, w tym rodzaju przeważającej działalności, określa § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie sposobu i metodologii prowadzenia i aktualizacji krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, wzorów wniosków, ankiet i zaświadczeń (dalej: „rozporządzenie o metodologii”). Przepis § 9 ust. 1 rozporządzenia o metodologii stanowi, że wykonywaną działalność wpisuje się w postaci wykazu rodzajów działalności kodowanych według PKD na poziomie działu, grupy, klasy lub podklasy, a rodzaj przeważającej działalności na poziomie podklasy. Z kolei § 9 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia o metodologii stanowi, że rodzaj przeważającej działalności ustala się odpowiednio, w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, których celem jest osiągnięcie zysku, zakładów

działalności gospodarczej, stowarzyszeń organizacji społecznych, fundacji, związków zawodowych, kościołów – na podstawie procentowego udziału poszczególnych rodzajów działalności w ogólnej wartości przychodów ze sprzedaży lub, jeżeli nie jest możliwe zastosowanie tego miernika - na podstawie udziału pracujących, wykonujących poszczególne rodzaje działalności, w ogólnej liczbie pracujących.

W świetle przywołanych przepisów jedynym możliwym sposobem odkodowania pojęcia „przeważająca działalność” jest przyjęcie go w znaczeniu wynikającym ze wskazanych przepisów statystycznych. Statystyczny charakter ma też informacja o tzw. działalności przeważającej, którą dany podmiot musi obowiązkowo podać rejestrując firmę. Jednocześnie w orzecznictwie podnosi się, że oświadczenia składane na formularzach, o jakich mowa we wniosku o wpis do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej lub o zmianę cech objętych wpisem, są oświadczeniem wiedzy, a nie woli, gdyż nie łączą się z nim skutki cywilnoprawne, tj. na ich podstawie nie następuje powstanie, zmiana lub ustanie stosunku prawnego. Nie prowadzą więc do stworzenia czy utrwalenia nowego stanu, a jedynie opisują już stan istniejący. W związku z tym zawarte w rejestrze REGON dane co do PKD nie są wiążące na potrzeby ustalania rzeczywistej działalności gospodarczej. W świetle takiego stanowiska, odwołującego się do deklaratoryjności wpisu PKD, który nie tworzy prawa, uprawnione byłoby poszukiwanie elementu wyznaczającego „działalność przeważającą” w kryterium materialnym, a więc rzeczywiście prowadzonej działalności gospodarczej przez określony podmiot, co zostało uczynione zgodnie z zaleceniem Komisji Europejskiej wedle którego Instytucja Zarządzająca zobowiązana została do podjęcia działań mających na celu wyjaśnienie kwestii związanej ze zmianą głównej działalności przedsiębiorstwa po zatwierdzeniu przez Komitet Monitorujący kryteriów wyboru dla naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20. W tym miejscu należy wskazać na funkcję definicji legalnych (por. § 146 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, określonych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”), które mają zapewnić wyjaśnienie określeń wieloznacznych, ograniczenie nieostrości danego określenia lub wyjaśnienie znaczenia określenia, które nie jest powszechnie znane. Chodzi tu o sformułowanie „przeważająca działalność”. Wprowadzenie do tego pojęcia – na gruncie Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie sposobu i metodologii prowadzenia i aktualizacji krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, wzorów wniosków, ankiet i zaświadczeń w związku z wezwaniem w trybie nadzwyczajnym do złożenia wniosków o dofinansowanie projektów – w drodze wykładni, obok kryterium formalnego, także elementu materialnego, czyni definicję legalną pojęcia „działalność przeważająca” bardziej przejrzystą, a przez to możliwą do

uznania za zamierzoną przez ustawodawcę. Założeniem interpretacyjnym jest racjonalność ustawodawcy przy tworzeniu danego aktu prawnego. Wiążący charakter definicji legalnej wyraża się w tym, że jest ona koniecznym elementem służącym rekonstrukcji z przepisów pełnej normy prawnej. Natomiast definicja kontekstowa ma miejsce wtedy, gdy znaczenie danego pojęcia nie jest wprawdzie bezpośrednio określone w jednym przepisie, ale wynika ono z zestawienia kilku różnych przepisów, z których każdy może służyć do rekonstrukcji znaczenia definiowanego wyrażenia. Na poziomie dyrektywalnym definicje legalne to przepisy prawne, z których odtwarza się szczególnego rodzaju normy, tj. normy nakazujące interpretatorowi tekstu prawnego, w szczególności podmiotom stosującym przepisy prawa, by pewnym wyrazom czy wyrażeniom występujących w przepisach nadawali określone, a nie inne znaczenie (w zakresie określania metajęzyka, w którym legislator formułuje napisy hasłowe, jak i definicje legalne). Przedkładając powyższe uwagi na grunt badanej sprawy, należy stwierdzić, że podmiot uprawniony do otrzymania dofinansowania to Beneficjent prowadzący, na dzień złożenia wniosku o dofinansowanie, przeważającą działalność gospodarczą według podanego w przepisie PKD. Z kolei dana przeważająca działalność jest ustalona na podstawie procentowego udziału poszczególnych rodzajów działalności w ogólnej wartości przychodów ze sprzedaży. Tym samym właściwe zdefiniowanie pojęcia „przeważająca działalność” oraz dokonanie wykładni zapisów ww. Wezwania do naboru ma doniosłe znaczenie w kontekście wskazanego wyżej celu przeprowadzonego naboru, który stanowi reakcję na negatywne skutki epidemii COVID-19. Cel tych regulacji prawnych nastawiony jest na rzeczywiste wsparcie dla podmiotów, które skutki epidemii COVID-19 faktycznie ponoszą (np. poprzez wprowadzone ograniczenia w prowadzeniu działalności). Chodzi zatem o to, aby wsparcie w ramach schematu A otrzymały podmioty faktycznie prowadzące na dany dzień, jako przeważającą, działalność we wskazanym zakresie według podanego PKD. Co za tym idzie przyjęty przez Beneficjenta sposób interpretacji zapisów Wezwania polegający na weryfikacji warunku prowadzenia, jako przeważającej działalności gospodarczej według podanego PKD – tj. wpis do rejestru REGON czy CEiDG, w rubryce przeważającej działalności bez uwzględnienia celu przeprowadzonego naboru, nie przyczynia się do realizacji tego celu. Nadto ujęcie takie w świetle faktu zmiany przez Beneficjenta kodu PKD w trakcie trwania naboru wniosków o dofinansowanie nie dochowuje zasady przejrzystości oraz w rezultacie prowadzi do naruszenia zasady równości wobec prawa. Reasumując wpis danego przedsiębiorcy w rejestrze CEiDG nie ma charakteru pewnego, tzn. korzysta z domniemania prawdziwości. Jest ono jednak wzruszalne, a zatem nie można takiego wpisu traktować jako gwarancji, że podmiot wnioskujący o dofinansowanie na pewno spełnia wymóg. Ponadto wpis

w rejestrze jest oświadczeniem wiedzy przedsiębiorcy, podobnie jak oświadczenie we wniosku. Wpis w odpowiedniej rubryce rejestru, jako jedyny warunek spełnienia wymogu, powoduje przyznanie wsparcia podmiotom, które w warstwie merytorycznej nie spełniają warunku do przyznania dofinansowania (tj. nie prowadzą na dzień złożenia wniosku przeważającą działalność według podanych PKD), a jedynie spełniają wymóg formalny. **Tym samym zmiana kodu PKD przez Beneficjenta po upublicznieniu kryteriów wyboru projektów w naborze nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 miała jedynie charakter deklaratoryjny i miała służyć zwiększeniu prawdopodobieństwa otrzymania dofinansowania**, a tym samym naruszała zasady przejrzystości i równości wobec prawa, co w ostatecznym rozrachunku doprowadziło do tego, że wnioskodawca pobrał nienależnie oraz wykorzystał z naruszeniem procedur środki dofinansowania z EFRR.

Następnie, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent odniósł się do zasady stabilności, zdefiniowanej w pkt 26 Załącznika do rozporządzenia RM i stanowiącej, że: *„Aby uniknąć zbyt częstych zmian, stosuje się zasadę stabilności. Zgodnie z tą zasadą, nowy rodzaj działalności powinien być działalnością główną przez co najmniej dwa lata, zanim zostanie zmieniona przypisana do jednostki dana działalność przeważająca.”* tj. stwierdził, iż to przedsiębiorca jest uprawniony do zmiany swojej głównej działalności jednorazowo lub stopniowo w ciągu pewnego okresu czasu, co powodowane może być czynnikiem sezonowości lub wynikiem decyzji o zmianie profilu produkcji. Ponadto, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent stwierdził, że: *„Wydając decyzję nie zwrócono uwagi, że PKD ... jest wskazane jako przeważająca działalność gospodarcza Beneficjenta już przeszło 3 lata i nie zmieniono jej według koniunkturalnych potrzeb Beneficjenta.”* Instytucja Zarządzająca odnosząc się do tego stanowiska Beneficjenta pragnie wskazać, że bezspornym faktem w analizowanej sprawie jest zmiana wpisu przeważającej działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (CEiDG) przez Beneficjenta dopiero po ogłoszeniu kryteriów wyboru projektów w naborze nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 tj. **w dniu terminu naboru wniosków o dofinansowanie (tj. 19 sierpnia 2020 r.)**. Instytucja Zarządzająca stwierdziła więc, że **Beneficjent zmiany wpisu przeważającej działalności gospodarczej dokonał w dniu naboru wniosków o dofinansowanie. Co jednak najistotniejsze z dokumentacji przedłożonej przez Beneficjenta wynika, że działalność w ramach kodu .. nie była przeważającą działalnością Beneficjenta i w związku z tym nie był on uprawniony do aplikowania w przedmiotowym naborze w ramach schematu A**, natomiast mając na uwadze spadek obrotów

nie było przeszkód dla Beneficjenta do aplikowania o środki unijne lecz jedynie w ramach schematu B tego naboru. Nie ulega żadnej wątpliwości, zgodnie z treścią CEiDG, że do dnia 18 sierpnia 2020 r. kodem przeważającej działalności gospodarczej prowadzonej przez Beneficjenta była działalność sklasyfikowana pod kodem PKD ... – W dniu naboru wniosków o dofinansowanie tj. w dniu 19 sierpnia 2020 r. Beneficjent dokonał następującej zmiany w CEiDG: usunął z sekcji PKD – Przeważające PKD kod PKD ... i dodał w tej sekcji kod PKD ...- Ten fakt jest faktem bezspornym i widnieje w historii dokonanych zmian we wpisach przedsiębiorstwa ..., NIP: ... w ramach ogólnodostępnej informacji w CEiDG tj. <https://aplikacja.ceidg.gov.pl>. Zgodnie z przywołaną powyżej zasadą stabilności nowy rodzaj działalności gospodarczej powinien być działalnością główną przez co najmniej 2 lata, aby uznać tą działalność za działalność przeważającą, a nie ulega wątpliwości, że przed złożeniem wniosku o dofinansowanie to inny kod PKD (tj. ...) pełnił funkcję przeważającej wykonywanej działalności gospodarczej i dodatkowo na podstawie przedłożonej przez Beneficjenta ww. dokumentacji finansowej z lat 2019 i 2020 również ustalono, iż przychody w ramach kodu PKD ... stanowiły odpowiednio 12,30% w roku 2019 i 8,76 % w 2020 r. z ogólnej wartości osiągniętych przychodów. Ponadto, odnosząc się do stanowiska Beneficjenta w zakresie pominięcia faktu, że od 3 lat nie zmienił on kodu przeważającej działalności tj. kodu PKD ... i wciąż ten kod widnieje w CEiDG jako kod przeważającej działalności, Instytucja Zarządzająca zauważa, iż zgodnie z wymogami zawartymi w Wezwaniu do naboru wniosków nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 podmiotami uprawnionymi do złożenia wniosku o dofinansowanie w ramach tego naboru były mikro i małe przedsiębiorstwa, które w związku z wystąpieniem pandemii COVID-19 znalazły się w sytuacji nagłego niedoboru lub nawet braku płynności finansowej oraz odnotowały spadek obrotów (przychodów ze sprzedaży) o co najmniej 30% w okresie wybranych dwóch kolejnych miesięcy w 2020 r. począwszy od 1 marca 2020 r. do czerwca 2020 r. w porównaniu do miesiąca poprzedzającego spadek lub w porównaniu do analogicznych dwóch kolejnych miesięcy ubiegłego roku, w związku z zakłóceniami gospodarki na skutek COVID-19 (spadek obrotów o 30% musiał być wykazany w każdym z obu wybranych miesięcy, nie było możliwości wyciągnięcia średniej). W związku z czym do kwestii badania spadku obrotów (przychodów ze sprzedaży) zgodnie z regułami ww. naboru wniosków brany był pod uwagę odpowiedni okres czasu w roku 2020 i w roku 2019, czyli okres czasu odpowiadający sytuacji ekonomicznej wnioskodawcy przed wystąpieniem stanu pandemii COVID-19 i po wystąpieniu stanu tej pandemii w polskiej gospodarce w roku 2020. Nieuzasadnione i nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest zatem badanie kwestii prowadzenia przez Beneficjenta przeważającej działalności

gospodarczej w kodzie PKD ... w okresie czasu wykraczającym poza ramy czasu wyznaczone regulami ww. naboru wniosków, czyli w okresie czasu od lipca 2020 r. do czasu obecnego czyli 2023 r.

Następnie we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent stwierdził również, że w decyzji nr 287/23 pominięto fakt, iż w myśl ww. rozporządzenia Rady Ministrów w zakresie kodów PKD przyjęte w nim kryteria są wyłącznie zaleceniami i to „zaleceniami pod kątem prowadzonych statystyk”, a także nadmienił iż wskaźnikiem służącym do określenia przeważającej działalności gospodarczej zgodnie z zaleceniami z badań powinna być wartość dodana. Beneficjent stwierdził, że: „Wartością dodaną nie może być tylko przychód brutto tak jak to w sposób dowolny uznał organ. Nawet największy przychód brutto z jednego rodzaju działalności, może finalnie po uwzględnieniu kosztów tego rodzaju działalności nie być żadną wartością dodaną – a wręcz może przynosić Beneficjentowi straty.” Następnie Beneficjent nadmienił, że przyjmując kryterium obiektywne finansowe to wartością dodaną w jego opinii zawsze będzie dochód netto z działalności gospodarczej a nie przychód brutto.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższej argumentacji wskazuje, że Beneficjent przystępując w sposób dobrowolny do naboru wniosków o dofinansowanie zaakceptował wszystkie postanowienia i zasady tego naboru, co wynika wprost z treści § 4 pkt 1 Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 tj. „Przystąpienie do naboru jest równoznaczne z akceptacją przez wnioskodawcę postanowień niniejszego Wezwania oraz jego załączników.” Nie ulega żadnej wątpliwości, że zgodnie z postanowieniami ww. Wezwania do naboru wniosków o dofinansowanie (vide: § 5 Wezwania) pomoc finansowa była udzielana podmiotom, które odnotowały spadek **obrotów (przychodów ze sprzedaży)** o co najmniej 30% w okresie wybranych dwóch kolejnych miesięcy w 2020 r. począwszy od 1 marca 2020 r. do czerwca 2020 r. w porównaniu do miesiąca poprzedzającego spadek lub w porównaniu do analogicznych dwóch kolejnych miesięcy ubiegłego roku, w związku z zakłóceniami gospodarki na skutek COVID-19. W związku z czym, aby kwalifikować się do przedmiotowego wsparcia unijnego, każdy wnioskodawca zobowiązany był do wykazania ww. **spadku przychodów** w ramach branży działalności gospodarczej, która z uwagi na zaistniałe zakłócenia gospodarki na skutek epidemii COVID-19 wymagała odpowiedniej pomocy finansowej. Branża ..., tak jak to już powyżej wskazano, znajdowała się wśród branż szczególnie dotkniętych przez skutki zaistnienia epidemii COVID-19, ponieważ objęta była licznymi zakazami, nakazami i ograniczeniami związanymi z ww. stanem pandemii. Beneficjent wnioskując o środki dofinansowania we wniosku o dofinansowanie wskazał, że to właśnie działalność gospodarcza

w branży ... jest przeważającą działalnością gospodarczą (vide: pkt II wniosku), która wskutek zaistnienia epidemii COVID-19 utraciła płynność finansową i wymaga wsparcia bieżącej działalności z uwagi na trudności finansowe, powstałe wskutek tej epidemii tj.: „Firma prowadzi ... w ..., w związku z zamknięciem ... oraz ... nie osiągałam przychodów powstał niedobór finansowy, przychody z ... obecnie nie są wystarczające, ponieważ ... ”.

W związku z powyższym, to właśnie w tej branży ... o dofinansowanie działalności której Beneficjent zawnioskował w ramach tego naboru, Beneficjent powinien wykazać spadek przychodów (kryterium przyjęte postanowieniami Wezwania do naboru wniosków) o co najmniej 30% w okresie wybranych dwóch kolejnych miesięcy w 2020 r. począwszy od 1 marca 2020 r. do czerwca 2020 r. w porównaniu do miesiąca poprzedzającego spadek lub w porównaniu do analogicznych dwóch kolejnych miesięcy ubiegłego roku, w związku z zakłóceniami gospodarki na skutek COVID-19. Beneficjent wskazał w pkt VII wniosku o dofinansowanie, że spadek obrotów (przychodów ze sprzedaży) wyniósł ponad 80%. Dokumentami źródłowymi zgodnie z informacją zawartą we wniosku o dofinansowanie, mającymi uwiarygodnić ww. spadek obrotów na poziomie co najmniej 80% były jak wskazał Beneficjent: ... za miesiące marzec, kwiecień, maj 2020 r., ... za 2020 r. (od stycznia do sierpnia), raporty ... za miesiące wskazane we wniosku o dotację na kapitał obrotowy, faktura VAT nr ... ze sprzedaży. Zgodnie z tak sformułowanym wnioskiem o dofinansowanie na podstawie podpisanej umowy o dofinansowanie Beneficjent otrzymał wsparcie unijne w wysokości środków EFRR: ... zł na sfinansowanie kapitału obrotowego w zakresie zapewnienia płynności finansowej i wsparcie bieżącej działalności gospodarczej w branży ... z uwagi na trudności finansowe zaistniałe w efekcie epidemii COVID-19. Taki był właśnie cel, zgodnie z wyżej omówionymi postanowieniami Wezwania do naboru, przedmiotowej pomocy finansowej ze środków unijnych tj. miała ona przeznaczenie na niwelowanie negatywnych skutków epidemii COVID-19 w branżach gospodarczych szczególnie narażonych na skutki tej epidemii, w tym branży

Jednakże, jak okazało się z ww. przeprowadzonego przez Instytucję Zarządzającą po Audycie z KE postępowania wyjaśniającego Beneficjent w ramach dokumentów załączonych do wniosku o dofinansowanie prowadził działalność w obrębie wskazanego jako przeważającego kodu PKD ..., **ale głównym przychodem Beneficjenta w okresie wskazanym we wniosku o dofinansowanie tj. w okresie od marca 2020 r. do maja 2020 r. nie była działalność z kodu PKD ... a z pozostałej działalności. Beneficjent bowiem w ramach przekazanych faktur VAT i dokonanych w nich opisach nazw towarów i usług przedstawił sprzedaż następujących towarów/usług:**

1) w miesiącu marcu 2020 r.: Faktura VAT nr ... – na kwotę w wysokości ... zł brutto, w tym netto: ... zł oraz raport z kasy fiskalnej za prowadzenie ... – na kwotę w wysokości ... zł.

2) w miesiącu kwietniu 2020 r.: ... - na kwotę w wysokości ... zł brutto, w tym netto ... zł.

3) w miesiącu maj 2020 r.: Faktura VAT nr ... – na kwotę w wysokości ... zł brutto, w tym netto ... zł.

Wykazany przez Beneficjenta we wniosku o dofinansowanie spadek przychodów nie miał więc uwiarygodnienia w dokumentacji finansowej załączonej do tego wniosku ponieważ z załączonej ... nie było widać „opisu zdarzenia gospodarczego”. Po dokonanej ww. ponownej weryfikacji na podstawie przesłanych faktur uwidoczniła została pełna nazwa sprzedawanych towarów/usług. W tym miejscu wskazać należy, że owszem spadek obrotów (przychodów ze sprzedaży) wykazany we wniosku o dofinansowanie nastąpił niemniej jednak z dokumentów finansowych wynika, że do spadku obrotów wskazano przychód ze sprzedaży pochodzący w przeważającej części z działalności nie objętej kodem PKD ..., a z innej działalności prowadzonej przez Beneficjenta. Należy zaznaczyć, że gdyby Beneficjent ujął do obliczenia spadku przychodów ze sprzedaży tylko działalność przypisaną do kodu objętym dofinansowaniem to spadek obrotów byłby na poziomie 100 %, ale nie jest to działalność przeważająca, a zatem Beneficjent nie kwalifikowałby się do wsparcia.

Instytucja Zarządzająca po przeprowadzeniu po Audycie KE ponownej weryfikacji wniosku o dofinansowanie wraz z załącznikami ustaliła, że łączna kwota przychodów w 2019 r. (deklaracje ...) wyniosła ... zł, z czego z kodu PKD ... przychody wynosiły ... zł, a z pozostałej działalności ... zł, z czego działalność objęta kodem PKD ... stanowiła 12,30 % przychodów. W roku 2020 łączna kwota przychodów wyniosła ... zł (deklaracje ...), z czego z kodu PKD ... przychody wynosiły ... zł, a z pozostałej działalności ... zł, z czego działalność objęta kodem PKD ... stanowiła 8,76% przychodów. Na podstawie przekazanej dokumentacji przychody w ramach kodu PKD ... w miesiącu marcu 2020 r. wyniosły ... zł, a w kwietniu i maju 2020 r. wyniosły 0,00 zł co stanowi spadek 100% w obu miesiącach.

W ramach pozostałej działalności (deklaracje ...) w miesiącu marcu 2020 r. przychody wyniosły ... zł, w kwietniu 2020 r. ... zł a w maju 2020 r. ... zł.

Zdecydowana większość uzyskanych przychodów w okresie przyjętym do spadku we wniosku o dofinansowanie pochodziła ze sprzedaży artykułów ..., które nie wpisują się w działalność objętą kodem PKD ..., a co za tym idzie nie mają nic wspólnego z działalnością

Należy więc stwierdzić, że Beneficjent był zobligowany do przedstawienia spadku przychodów ze sprzedaży w ramach jednego z kodów PKD objętych schematem A przedmiotowego naboru, ponieważ zgodnie z treścią Wezwania do naboru: „*branże będą weryfikowane według kodów działalności prowadzonej jako głównej*”. Tymczasem Beneficjent przedstawił ww. faktury, które nie miały nic wspólnego z preferowanym do wsparcia kodem PKD (tj. sprzedaż na nich uwidoczniła artykułów o charakterze ...). Z jednej strony Beneficjent zmienił swój główny kod PKD z ... na kod ..., ale z drugiej strony najwięcej przychodów Beneficjent uzyskał w roku 2019 i 2020 z działalności nie objętej kodem PKD kwalifikowanym do uzyskania dofinansowania. Zatem wskazanie jako przeważającej działalności gospodarczej oznaczonej kodem PKD ... było nieuzasadnione.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się więc do ww. argumentu Beneficjenta z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie stosowania miernika wartości dodanej / dochodu netto do określania przeważającej działalności, wskazuje, że jednym z warunków uzyskania finansowanego ze środków unijnych nie był spadek dochodu ale spadek przychodu. Najwięcej przychodu Beneficjent osiągnął z działalności, która nie była objęta wsparciem. Zasadą naboru wniosków o dofinansowanie było wykazanie spadku obrotów (przychodów ze sprzedaży) o co najmniej 30% z głównej działalności. Co prawda spadek przychodów ze sprzedaży nastąpił w działalności objętej kodem PKD ... niemniej jednak nie była to działalność główna, gdyż większość wykazanych przychodów pochodziła z pozostałej działalności objętej innym kodem niż kod PKD wymieniony do wsparcia, czyli kodem PKD nieobjętym dofinansowaniem w ramach schematu A przedmiotowego naboru. Co więcej takie warunki aplikowania o środki unijne zawarte zostały w **Wezwaniu do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 oraz w dokumentacji udostępnionej przed naborem wniosków**, do którego Beneficjent przystąpił w sposób całkowicie samodzielny i dobrowolny, akceptując tym samym ustanowione zasady obowiązujące w tym naborze. Beneficjent parokrotnie w przekazanej korespondencji stwierdził, że zmiana kodu PKD nastąpiła z powodu zmiany wiodącej działalności, zaś działalność związana z ... nie przynosiła dochodu. Jednakże wyjaśnienia poczynione przez Beneficjenta w ww. zakresie nieosiągnięcia dochodów z działalności dotyczącej ... są nietrafione, ponieważ jednym z warunków uzyskania wsparcia nie był spadek dochodu, ale spadek przychodu. Zatem w odniesieniu do załączonych w ramach zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie faktur w zakresie kosztów ..., Instytucja Zarządzająca zaznacza, że nie wnoszą one nic istotnego do sprawy, ponieważ jednym z kryteriów wyboru projektów wybranych do dofinansowania była metodologia oparta na **przychodach ze sprzedaży**. Dlatego też stanowisko Beneficjenta zaprezentowane w dotychczas

przekazanej korespondencji i we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zasługuje na uwzględnienie. Niemniej jednak gdyby nawet Instytucja Zarządzająca wzięła pod uwagę załączone refaktury to nadal działalność objęta preferowanym kodem nie byłaby działalnością przeważającą. Przychody z działalności objętej kodem PKD ... w 2019 r. wynosiłyby nadal ... zł natomiast przychody z pozostałej działalności z pominięciem przychodów wynikających z refaktur wynosiłyby ... zł (... zł – ... zł = ... zł). W roku 2020 r. przychody z działalności objętej kodem PKD ... wynosiłyby nadal ... zł natomiast przychody z pozostałej działalności z pominięciem przychodów wynikających z refaktur wynosiłyby ... zł (... zł – ... zł = ... zł). Zgodnie z procedurami naboru Beneficjent wnoszący o środki dofinansowania we wniosku o dofinansowanie wskazał, że to właśnie działalność gospodarcza w branży ... jest przeważającą działalnością gospodarczą, tymczasem po analizie dokumentów finansowych należy stwierdzić, iż działalność prowadzona w ramach kodu PKD ... stanowiła jedynie niewielki udział w przychodach. Instytucja Zarządzająca pragnie więc podkreślić, że wprowadzenie przez Beneficjenta zmiany kodu PKD w dniu złożenia wniosku o dofinansowanie należy uznać za działanie mające na celu wyłącznie zwiększenie szans na uzyskanie dofinansowania w ramach przedmiotowego naboru. Beneficjent gdyby nie zmienił w dniu naboru kodu przeważającej działalności gospodarczej to przecież mógł się ubiegać o przedmiotowe wsparcie, ale w ramach innego schematu B naboru – odpowiadającego spadkowi przychodów zaprezentowanego w przekazanej do wniosku dokumentacji finansowej. Faktem niezaprzeczalnym jest jednak zmiana kodu przeważającej działalności gospodarczej dokonana przez Beneficjenta w dniu naboru wniosków o dofinansowanie, która w rezultacie spowodowała zakwalifikowanie wniosku do naboru według schematu A.

Następnie, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent przytoczył również na poparcie swojego stanowiska orzecznictwo sądowo-administracyjne w zakresie wsparcia finansowego w ramach tarczy anty kryzysowej i kwestii przeważającej działalności gospodarczej tj. wyrok Wojewódzkiego Sądu Apelacyjnego w Opolu sygn. akt I SA/Op 96/21 z dnia 27 maja 2021 r. oraz wyroki Sądu Najwyższego sygn. akt II UK 142/12 z dnia 7 stycznia 2013 r. i sygn. akt II UK 402/15 z dnia 23 listopada 2016 r. Beneficjent w nawiązaniu do tych wyroków wskazał, że informacje zawarte we wpisie do rejestru REGON, w tym rodzaj przeważającej działalności, nie tworzą żadnego stanu prawnego, a jedynie służą potwierdzeniu stanu faktycznego według oświadczenia wiedzy zainteresowanego podmiotu.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego orzecznictwa sądowego pragnie zauważyć, że zgodnie z tymi wyrokami sądowymi kwestia badania przeważającej działalności gospodarczej

została odniesiona również do dokumentacji/ dowodów zgromadzonych w danej sprawie mających na celu uwiarygodnienie faktycznie prowadzonej przeważającej działalności gospodarczej. W przywołanym przez Beneficjenta wyroku Wojewódzkiego Sądu Apelacyjnego w Opolu sygn. akt I SA/Op 96/21 z dnia 27 maja 2021 r. stwierdzono bowiem, że: „... *jak już Sąd wskazywał, wpis w rejestrze, w rubryce zadeklarowanej przeważającej działalności, nie uzasadnia pominięcia faktycznie prowadzonej przez dany podmiot przeważającej działalności, skoro istnieje możliwość wykazania spełnienia warunku do przyznania ulgi w inny sposób, na podstawie innych dowodów / dokumentów.*” Nie ulega żadnej wątpliwości w analizowanej sprawie, że Instytucja Zarządzająca poprzez wyłoniony na mocy odpowiedniego zarządzenia zespół, taką ocenę na przekazanej dokumentacji finansowej właśnie dokonała w stosunku co do wpisanego w rejestrze kodu PKD przeważającej działalności Beneficjenta. Ocena ta przeprowadzona na przekazanej przez Beneficjenta dokumentacji w postaci faktur VAT, paragonów fiskalnych, deklaracji ... czy ... wykazała, że Beneficjent z działalności gospodarczej sklasyfikowanej pod kodem PKD ... nie osiąga przeważającej wartości przychodów bowiem w roku 2019 przychody te stanowiły 12,30 % ogólnej wartości przychodów przedsiębiorstwa, a w roku 2020 stanowiły 8,76 % ogólnej wartości przychodów przedsiębiorstwa. W związku z czym kod PKD ... wpisany przez Beneficjenta jako kod przeważającej działalności nie został uwiarygodniony okazaną przez Beneficjenta dokumentacją, bowiem jak już powyżej wielokrotnie omówiono przychody w ramach tego kodu stanowiły odpowiednio 12,30% i 8,76% ogólnej wartości przychodów, a większość przychodów w okresie wskazanym we wniosku o dofinansowanie pochodziła ze sprzedaży artykułów ..., takich jak np. Nie ulega żadnej wątpliwości, że ww. artykuły ... nie wpisują się w działalność objętą kodem PKD ..., a co za tym idzie nie mają nic wspólnego z działalnością

Owszem w okazanych przez Beneficjenta wyrokach sądowych wskazano, że wpis do rejestru kodów PKD „*nie ma charakteru pewnego*” i jest „*wzruszalny*” przez co „*nie można takiego wpisu traktować jako gwarancji*”, jednakże nie powinien umknąć uwadze Beneficjenta również fakt, iż w tych wyrokach sądowych położono nacisk na wykazanie spełniania warunku przeważającej działalności gospodarczej na podstawie dokumentów /dowodów. W analizowanym przypadku to właśnie te „dowody / dokumenty” wskazały, że Beneficjent nie prowadzi przeważającej działalności gospodarczej w kodzie PKD wskazanym we wniosku o dofinansowanie. Następnie zauważyć należy, że powyższe stanowisko zostało również poparte w orzeczeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w wyroku sygn. akt I GSK 1028/21 z dnia 8 grudnia 2021 r. gdzie wskazano, że: „*Należy zaznaczyć, że co prawda, autor skargi kasacyjnej podnosi, że ustawodawca w przepisie*

art. 31 zo ust. 8 ustawy Covid-19, nie wskazał alternatywnej metody ustalania "przeważającej działalności", jak tylko i wyłącznie poprzez jej wykazanie kodem PKD, jednak w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, informację zawarte w rejestrze REGON są w istocie środkiem dowodowym, z którego organ w razie potrzeby winien skorzystać. W szczególności w sytuacji, z jaką mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, w której skarżąca przesyłała do organu kopie faktur oraz paragonów fiskalnych wykazując, że w firmie w roku 2018, 2019, 2020 wartość przychodu od sprzedaży z działalności PKD [...] stanowi przeważającą większość. W związku z tym organ, mając na uwadze zaistniałe wątpliwości, co do rzeczywistego zakresu prowadzonej przez skarżącą działalności, powinien przeprowadzić stosowne ustalenia, dotyczące stanu rzeczywistego, przy pomocy innych środków dowodowych, które to do dokonania takich ustaleń są konieczne, stosując przy tym przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. W tym szczególności art. 7 oraz art. 77 § 1 k.p.a."

W związku z powyższym Instytucja Zarządzająca pragnie podkreślić, że w sytuacji rozbieżności pomiędzy wpisem kodu PKD dokonany w rejestrze a stanem faktycznym / rzeczywistym wykonywanej przeważającej działalności gospodarczej czynnikiem rozstrzygającym w analizowanej sprawie, tak jak to stanowi powołane powyżej orzecznictwo sądowe, były właśnie środki dowodowe w postaci przekazanej przez Beneficjenta dokumentacji finansowej. Dokumentacja ta w zakresie w jakim została przekazana do Instytucji Zarządzającej została przeanalizowana i w wyniku tej oceny stwierdzono, że Beneficjent nie prowadził we wskazanym okresie czasu przeważającej działalności gospodarczej w ramach kodu PKD ... wpisanego do rejestru PKD jako kod przeważający w dniu naboru wniosków o dofinansowanie.

Ponadto, odnosząc się do argumentacji i zarzutów sformułowanych przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy należy podkreślić, że miernikiem służącym określeniu przeważającej działalności gospodarczej był bez żadnej wątpliwości miernik **spadku obrotów (przychodów ze sprzedaży)** – zgodnie z postanowieniami § 5 Wezwania do naboru. Takie były warunki naboru wniosków o dofinansowanie, do którego Beneficjent przystąpił w sposób całkowicie samodzielny i dobrowolny, akceptując tym samym postanowienia tego naboru sformułowane w Wezwaniu oraz jego załącznikach (vide: § 4 pkt 1 Wezwania). Ponadto, zgodnie z treścią przepisu § 9 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie sposobu i metodologii prowadzenia i aktualizacji krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, wzorów wniosków, ankiet i zaświadczeń - wykonywaną działalność wpisuje się w postaci wykazu rodzajów działalności kodowanych według PKD na poziomie działu, grupy,

klasy lub podklasy, a rodzaj przeważającej działalności na poziomie podklasy. Z kolei § 9 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia o metodologii stanowi, że rodzaj przeważającej działalności ustala się odpowiednio, w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, których celem jest osiągnięcie zysku, zakładów działalności gospodarczej, stowarzyszeń organizacji społecznych, fundacji, związków zawodowych, kościołów – na podstawie **procentowego udziału poszczególnych rodzajów działalności w ogólnej wartości przychodów ze sprzedaży lub, jeżeli nie jest możliwe zastosowanie** tego miernika - na podstawie udziału pracujących, wykonujących poszczególne rodzaje działalności, w ogólnej liczbie pracujących. Czyli pierwszeństwo zastosowania zgodnie z treścią ww. przepisów ma miernik wartości przychodów ze sprzedaży, a gdy to jest niemożliwe dopiero inne mierniki takie jak np. przywołany przez Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy miernik wartości dodanej czy miernik wielkości zatrudnienia lub wynagrodzenia. W związku z powyższym za bezzasadne uznano stanowisko i zarzuty w tym zakresie sformułowane we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Następnie we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent wskazał, że jego działania oparte były na zaufaniu względem zachowania Instytucji Zarządzającej jako organu przyznającego środki dofinansowania, który po przeprowadzonej ocenie wniosku o dofinansowanie podjął w pierwszej kolejności uchwałę nr 2983/20 o zakwalifikowaniu wniosku do wsparcia, a następnie podpisał umowę o dofinansowanie z Beneficjentem oraz na aktualnym etapie dokonuje próby przerwania na Beneficjenta odpowiedzialności za „*błędy organu przy podejmowaniu decyzji o przyznaniu dofinansowania*”.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego zarzutu przede wszystkim pragnie podkreślić i wskazać Beneficjentowi, że na mocy przepisów ustawy wdrożeniowej uprawniona była do ustalenia i określenia zasad naboru wniosków o dofinansowanie, ponieważ była i jest to kompetencja przypisana na mocy ustawy wdrożeniowej Zarządowi Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucji Zarządzającej RPOWŚ 2014-2020. W związku z czym, Instytucja Zarządzająca ustaliła, że pierwszym etapem przedmiotowego naboru wniosków o dofinansowanie będzie ocena wniosku o dofinansowanie w oparciu o oświadczenia Beneficjenta ujęte we wniosku o dofinansowanie oraz przede wszystkim wpisany tam przez Beneficjenta kod PKD przeważającej działalności gospodarczej. Nie ulega żadnej wątpliwości, że we wniosku o dofinansowanie Beneficjent wpisał kod PKD ... oraz złożył stosowne oświadczenia, iż wszystkie dane zawarte w tym wniosku są zgodne z prawdą i stanem faktycznym. W takim zakresie została dokonana ocena na pierwszym etapie tego naboru wniosków o dofinansowanie. Następnie zgodnie ze

sformułowaniem zawartym w treści § 12 pkt 7 Wezwania do naboru: „*Prawdziwość oświadczeń i danych zawartych we wniosku o dofinansowanie będzie zweryfikowana przed i po zawarciu umowy o dofinansowanie projektu.*” Instytucja Zarządzająca na mocy ustawy wdrożeniowej uprawniona była do badania prawidłowości złożonych przez Beneficjenta oświadczeń również po zawarciu umowy o dofinansowanie. Takie warunki naboru zostały określone przez Instytucję Zarządzającą w Wezwaniu do naboru, do którego Beneficjent przystąpił w sposób całkowicie dobrowolny i autonomiczny, akceptując tym samym warunki w nim zawarte. W związku z czym na etapie po zawarciu umowy o dofinansowanie Instytucja Zarządzająca dokonała powyżej omówionej pełnej weryfikacji wniosku o dofinansowanie wraz z przekazaną na tym właśnie etapie przez Beneficjenta dokumentacją finansową i dokonała tym samym zbadania zgodności złożonych oświadczeń we wniosku o dofinansowanie ze stanem rzeczywistym. Działania Instytucji Zarządzającej w tym zakresie były całkowicie uprawnione i oparte na przepisach prawa krajowego tj. art. 9 ust. 2 ustawy wdrożeniowej oraz w efekcie doprowadziły do ustalenia, iż to Beneficjent popełnił błąd wpisując kod PKD ... we wniosku o dofinansowanie jako kod przeważającej działalności gospodarczej nie posiadając jednocześnie urzeczywistnienia/ uwiarygodnienia tego faktu w ww. przekazanej dokumentacji finansowej. Tym samym za całkowicie nieuzasadnione i pozbawione oparcia w obowiązujących przepisach prawa uważa się ww. stanowisko Beneficjenta w tym zakresie.

Nie może umknąć również uwadze Beneficjenta, że taki sposób sformułowania zasad naboru wniosków o dofinansowanie miał przede wszystkim na celu zapewnienie sprawnego i szybkiego przekazania środków dofinansowania w ramach kapitału obrotowego do branż gospodarczych szczególnie dotkniętych skutkami wprowadzonego stanu pandemii COVID-19 (tj. schemat A naboru) w roku 2020 i 2021, kiedy to obowiązywał lock-down w prowadzonej działalności gospodarczej m.in. w branży ... , a środki dofinansowania unijnego należało niezwłocznie dystrybuować do tych właśnie podmiotów. W związku z czym szczególnego znaczenia nabiera również fakt celowości przekazania tych środków dofinansowania do podmiotów sklasyfikowanych w branżach gospodarczych w ramach schematu A naboru i równego traktowania pozostałych podmiotów gospodarczych, które kwalifikowałyby się do tego wsparcia, a nie uzyskały go z uwagi na wyczerpanie środków dostępnej alokacji na ten nabór.

Beneficjent nadmienił również we wniosku o ponowne rozpatrzenie, że decyzja o przyznaniu środków dofinansowania była wydawana w „...*tych samych okolicznościach stanu faktycznego i przy tych samych dokumentach finansowych jakie są obecnie podstawą wydania decyzji o żądaniu*

zwrotu otrzymanego dofinansowania.” W dalszej części wniosku o ponowne rozpatrzenie Beneficjent stwierdził również, że: „*przy odpowiednio szybkiej reakcji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego jako instytucji przyznającej dofinansowanie, Beneficjent miałby szanse wycofać się z wniosku o dofinansowanie objęcia wsparciem unijnym w ramach schematu A – a w to miejsce mógłby złożyć wniosek o objęcie wsparciem unijnym w ramach schematu B tego samego programu.*”

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego pragnie w pierwszej kolejności wskazać, że dokumentacja finansowa będąca przedmiotem omówionej powyżej analizy nie była tożsama na wszystkich etapach oceny (tj. przed podpisaniem umowy o dofinansowanie i na dzień żądania zwrotu środków), tak jak to utrzymuje Beneficjent, ponieważ Beneficjent po wezwaniu sformułowanym w piśmie z dnia 3 października 2022 r. dostarczył nowe dowody (dokumenty finansowe) takie jak: ... za rok 2019, deklaracje ... za 2019 r. i 2020 r., wydruk ... oraz kopie faktur za lata 2019 i 2020 wraz z paragonami. W związku z czym bezzasadny jest zarzut Beneficjenta w tym zakresie. Następnie, odnosząc się do kolejnego ww. zarzutu z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie ewentualnego „wycofania się” Beneficjenta z wnioskowania o wsparcie finansowe w ramach schematu A naboru do schematu B tego naboru, Instytucja Zarządzająca pragnie zauważyć, że takie stanowisko Beneficjenta dodatkowo uwiarygadnia fakt niekwalifikowania się złożonego przez niego wniosku do wsparcia finansowego w ramach schematu A naboru. Jeśli bowiem Beneficjent niejako sam podważa zasadność wnioskowania w ramach kodu PKD ... przynależnego do wsparcia w ramach schematu A naboru, to tym samym podważa również wiarygodność swojego stanowiska w zakresie prowadzenia przeważającej działalności gospodarczej sklasyfikowanej właśnie pod tym kodem PKD. Nie ulega żadnej wątpliwości, że zgodnie z regułami naboru wniosków o dofinansowanie w ramach schematu A naboru preferowane były ściśle określone kody PKD, w tym i kod PKD, związane z przeważającymi działalnościami gospodarczymi, które w sposób szczególny i najdotkliwszy zostały dotknięte skutkami wprowadzonego stanu epidemii COVID-19. W ramach schematu A tego naboru głównym celem postawionym przez Instytucję Zarządzającą było bowiem ukierunkowanie wsparcia finansowego do ściśle wyselekcjonowanych i tym samym preferowanych branż gospodarczych, które objęte były licznymi nakazami, zakazami i ograniczeniami w prowadzeniu działalności gospodarczej tj. np. działalność ... objęta kodem PKD ... objęta była przez długi czas stanu pandemii COVID-19 całkowitym zakazem świadczenia usług ... na terenie Tym samym wskazanie w sposób całkowicie samodzielny i autonomiczny przez Beneficjenta

we wniosku o dofinansowanie kodu przeważającej działalności gospodarczej PKD ..., zgodnie z treścią § 4 pkt 3 lit. „a” Wezwania do naboru spowodowało, że wniosek o dofinansowanie został zakwalifikowany do wsparcia w ramach schematu A tego naboru, a Beneficjent tym samym zwiększył swoje szanse na uzyskanie wsparcia finansowego z uwagi na ww. sklasyfikowanie się w ściśle określonych i wyselekcjonowanych grupie branż gospodarczych najbardziej dotkniętych negatywnymi skutkami wprowadzonego stanu pandemii COVID-19 na terenie RP. Tym samym za całkowicie bezpodstawne należy uznać przerzucanie odpowiedzialności przez Beneficjenta na Instytucję Zarządzającą w tym zakresie poprzez stawianie zarzutu, że: „...*organ posiadający wyspecjalizowany personel nie odrzucił wniosku Beneficjenta o dofinansowanie w ramach schematu A – co pozwoliłoby Beneficjentowi uzyskać dofinansowanie w ramach tzw. schematu B.*” Beneficjent, jak przecież sam argumentuje we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że wpisanie danego kodu PKD do rejestru jest aktem oświadczenia wiedzy, a nie aktem oświadczenia woli, w dniu 19 sierpnia 2020 r. (w dniu naboru wniosków) dokonał zmiany kodu PKD przeważającej działalności gospodarczej na kod PKD ..., a tym samym musiał mieć więc świadomość/wiedzę, że to właśnie w tym kodzie PKD osiąga największe (przeważające) przychody pozwalające na ubieganie się o dofinansowanie przeznaczone właśnie dla tej branży gospodarczej. Tym samym oraz w oparciu o przywołaną powyżej argumentację w zakresie ustalonych przez Instytucję Zarządzającą zasad naboru wniosków o dofinansowanie, za nieuzasadnione uznaje się ww. stanowisko Beneficjenta w zakresie odpowiedzialności Instytucji Zarządzającej za zakwalifikowanie wniosku o dofinansowanie Beneficjenta do schematu A tego naboru.

Ponadto, odnosząc się do argumentacji Beneficjenta w zakresie przyznania mu środków dofinansowania na podstawie odpowiedniej uchwały Zarządu Województwa Świętokrzyskiego oraz podpisanej umowy o dofinansowanie i następnie żądania zwrotu przyznanych środków, Instytucja Zarządzająca wskazuje, że w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wydatkowaniu środków europejskich zobowiązana jest podjąć postępowanie zmierzające do odzyskania tych środków poniesionych z naruszeniem obowiązujących procedur lub nienależnie pobranych. W tym miejscu Instytucja Zarządzająca zwraca przede wszystkim uwagę Beneficjenta na fakt, że dochodzenie zwrotu środków odbywa się zgodnie z przepisami art. 207 u.f.p. na drodze administracyjnej, a **kwalifikowalność wydatków stanowi kategorię obiektywną niezależną od okoliczności związanych z podejmowaniem czynności w jednostkowej sprawie przez Beneficjenta lub pracowników obsługujących Instytucję Zarządzającą.** Z powyższego wynika więc wniosek, że niezależnie od chwili w której ujawniony został fakt dofinansowania wydatku,

który nie był wydatkiem kwalifikowalnym, powstaje konieczność zwrotu dofinansowania, gdyż nastąpiło naruszenie procedury przyjętej w systemie realizacji programu operacyjnego. Akceptacja wniosku o dofinansowanie Beneficjenta, pomimo sprzeczności pomiędzy tym wnioskiem, a załączonymi do niego dokumentami finansowymi z opisanymi zasadami naboru nie może skutkować brakiem możliwości ponownej weryfikacji przyznanego dofinansowania na późniejszym etapie, ponieważ projekt ten musi pozostawać w zgodności z obowiązującymi zasadami dofinansowania projektów.

Analogiczne do powyższego stanowisko zostało zawarte w orzecznictwie sądowym tj. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach sygn. akt I SA/Ke 284/12 z dnia 18 lipca 2012 r. oraz wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego sygn. akt II GSK 1627/12 z dnia 16 stycznia 2014 r. tj.: *„Prawidłowo w tym zakresie wypowiedział się organ, wskazując, że kwalifikowalność wydatków stanowi kategorię obiektywną, niezależną od okoliczności związanych z podejmowaniem czynności w jednostkowej sprawie przez beneficjenta lub Instytucję Zarządzającą. Z powyższego wynika wniosek, że niezależnie od chwili, w której ujawniony został fakt dofinansowania wydatku, który nie był wydatkiem kwalifikowanym, powstaje konieczność zwrotu dofinansowania, gdyż nastąpiło naruszenie procedury przyjętej w systemie realizacji programu operacyjnego. Akceptacja wniosku beneficjenta, pomimo sprzeczności pomiędzy załączonym "biznes planem" z opisanymi procedurami nie może skutkować brakiem możliwości weryfikacji przyznanego dofinansowania na kolejnych etapach realizacji projektu, który to projekt i jego wykonanie musi pozostawać w zgodzie z obowiązującymi przepisami.”*

Następnie, w kwestii podnoszonej przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, a dotyczącej ewentualnego zawinienia Instytucji Zarządzającej w procesie przyznawania środków dofinansowania oraz niezasadności badania tej kwestii w ramach postępowania administracyjnego analogiczne stanowisko zawarł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku sygn. akt II GSK 186/16 z dnia 12 października 2017 r., gdzie stwierdzono, że: *„W ocenie sądu odwoławczego błędne było stanowisko sądu I instancji uznające, że przepis art. 207 ust. 1 u.f.p. nie ma zastosowania w przypadku stwierdzenia winy po stronie organu przyznającego środki finansowe. Ustawodawca nie przewidział bowiem dla zastosowania sankcji finansowych takich okoliczności jak wystąpienie winy lub jej rodzaju, wysokości nieprawidłowo pobranych środków czy też zakresu udziału podmiotów trzecich. **Zwrot pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości środków finansowych powinien zatem nastąpić niezależnie od przyczyny wystąpienia nieprawidłowości.** Polskie regulacje krajowe dotyczące realizacji programów operacyjnych określających udzielanie*

wsparcia z udziałem środków z unijnego budżetu służą osiągnięciu wspólnych celów wynikających z prawa europejskiego, co oznacza, że powinny być interpretowane i stosowane z uwzględnieniem prawa europejskiego, a w szczególności rozporządzenia nr 1083/2006. Wykładnia przepisów i regulacji krajowych, które są podstawą do wydania decyzji o zwrocie, powinna zatem uwzględniać, że zasadniczą przesłanką uzasadniającą żądanie zwrotu dofinansowania jest rzeczywisty albo potencjalny i nieuzasadniony wydatek z budżetu Unii Europejskiej. Każda nieprawidłowość, zarówno systemowa, jak i pojedyncza (indywidualna), stanowi podstawę żądania zwrotu takiego wydatku z Unii Europejskiej (a więc wydatku rzeczywistego lub potencjalnego, ale nieuzasadnionego). Decyzja o zwrocie dofinansowania powinna być wydawana po wykazaniu związku przyczynowego pomiędzy stwierdzonym naruszeniem prawa a rzeczywistą lub potencjalną szkodą w budżecie UE. Konieczne jest zatem wskazanie logicznego następstwa zdarzeń zapoczątkowanych naruszeniem prawa, a następnie zakończonych finansowaniem lub też możliwością finansowania nieuzasadnionego wydatku z budżetu UE, aby można mówić o nieprawidłowości w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia nr 1083/2006.” W dalszej części uzasadnienia tego wyroku Naczelny Sąd Administracyjny wskazał również, że: „Na państwie członkowskim spoczywa obowiązek kontroli sposobu wydatkowania środków pochodzących z funduszy europejskich. Stwierdzenie zaistnienia nieprawidłowości obliguje zatem organy do podjęcia stosownych działań w celu odzyskania kwot nienależnie wypłaconych. **Organy administracji zobowiązane są zatem do ustalenia zaistnienia nieprawidłowości i do żądania od strony zwrotu środków, niezależnie od przyczyny powstania tych nieprawidłowości.**”

Dodatkowo należy wskazać, że prowadzenie przedmiotowej sprawy dochodzenia zwrotu środków, pomimo upływu terminu zakończenia realizacji projektu, nie jest w żaden sposób przedawnione z uwagi na treść wynikającą z art. 66 lit. „a” u.f.p., gdzie wskazano, iż zobowiązanie do zwrotu środków, o których mowa w art. 60 pkt 6 u.f.p., przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od dnia w którym decyzja, o której mowa w art. 207 ust. 9 pkt 1 u.f.p., stała się ostateczna albo od dnia wypłaty salda końcowego, o którym mowa w art. 141 ust. 2 rozporządzenia nr 1303/2013 - w zależności od tego, który z tych terminów nastąpi później.

W analizowanej sprawie bez żadnej wątpliwości żaden ze wskazanych powyżej terminów jeszcze nie zaistniał, bowiem dopiero niniejsza decyzja jest ostateczną decyzją o zwrocie środków i od dnia jej wydania termin przedawnienia dopiero rozpocznie swój bieg, ani też nie zostało wypłacone saldo końcowe w ramach programu operacyjnego: RPOWŚ na lata 2014-2020 tj. program ten nie został jeszcze zamknięty na dzień wydania niniejszej decyzji.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca uznaje stanowisko Beneficjenta za nieuzasadnione i ponownie wskazuje, że z uwagi na stwierdzenie powyżej omówionej nieprawidłowości zobowiązana była do wszczęcia procedury dochodzenia zwrotu środków na drodze administracyjnej tj. w sposób przewidziany dla takiej sytuacji w obowiązujących przepisach prawa.

Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie wskazał również, że nie doszło do żadnej szkody ani rzeczywistej ani potencjalnej w budżecie Unii Europejskiej wskutek przyznania mu środków dofinansowania, ponieważ „mógł się starać o dofinansowanie bez względu na to jaka była wiodąca działalność gospodarcza.” Ponadto, Beneficjent wskazał, że jego zdaniem nie istnieją żadne przesłanki pozwalające uznać jego zachowanie za nieprawidłowe i skutkujące naruszeniem prawa unijnego lub krajowego tj.: „Beneficjent wywiązał się ze wszystkich postanowień obowiązującej go umowy o dofinansowanie. Przeznaczył otrzymane środki w sposób zgodny z obowiązującą go umową i zrealizował wszystkie inne zobowiązania umowne. Tym samym dofinansowanie osiągnęło zamierzony projektem cel.”

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego ponownie podkreśla, że jak to już w sposób szczegółowy omówiono powyżej, załączona przez Beneficjenta dokumentacja finansowa do wniosku o dofinansowanie wskazuje, że większość przychodów w okresie przyjętym do spadku przychodów odnotowano ze sprzedaży artykułów ..., natomiast usługi świadczone przez Beneficjenta w ramach kodu PKD ... stanowiły jedynie niewielki udział w przychodach. **Działanie Beneficjenta** polegające na wskazaniu we wniosku o dofinansowanie jako przeważającej działalności oznaczonej kodem PKD ... nie miało jednocześnie poparcia / uwiarygodnienia w przekazanych dokumentach finansowych. Tym samym udzielona pomoc finansowa (stanowiąca pomoc publiczną), pochodząca bezpośrednio ze środków dofinansowania unijnego **nie spełniła swojego założonego celu**, określonego wyraźnie i precyzyjnie w omówionych powyżej postanowieniach Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20, gdzie wskazano, iż celem przedmiotowego naboru wniosków o dofinansowanie była pomoc przedsiębiorcom, którzy w związku z zakłóceniami w funkcjonowaniu gospodarki na skutek wystąpienia pandemii COVID-19, znaleźli się w trudnej sytuacji ekonomicznej i którzy prowadzili zgodnie ze schematem A tego naboru przeważającą działalność gospodarczą wymienioną w Rozdziale 4 § 5 ust. 1 pkt. 1) *Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego* oraz Rozdziale 4 § 8. ust. 1. pkt. 1 *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii* - (w tym kod PKD ...).

Ponadto, odnosząc się również do argumentacji Beneficjenta ujętej w piśmie z dnia 29 maja 2023 r. w zakresie posiadania przez firmę dwóch ... i tym samym stworzenia nowych stanowisk pracy, Instytucja Zarządzająca wskazuje, że przedmiotowe postępowanie administracyjne prowadzone jest w przedmiocie określenia kwoty zwrotu dotacji z odsetkami z uwagi na zaistniałą nieprawidłowość wynikającą z niekwalifikowania się Beneficjenta do wsparcia w ramach przedmiotowego naboru. W związku z czym podkreślić należy, że konieczność zwrotu środków dofinansowania nie jest związana z kwestią nieutworzenia stanowisk pracy, a co za tym idzie kwestia ta nigdy nie była przedmiotem zastrzeżeń Instytucji Zarządzającej względem Beneficjenta.

Zgodnie z art. 9 ustawy wdrożeniowej Instytucja Zarządzająca zobowiązana została do prowadzenia stosownego postępowania w przedmiocie odzyskiwania kwot podlegających zwrotowi, a co za tym idzie posiada uprawnienia do żądania dokumentów czy informacji związanych z tym procesem. Instytucja Zarządzająca podkreśla, że zgodnie z treścią podpisanej obustronnie umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązał się do stosowania się do ustawy wdrożeniowej (vide: wykaz aktów prawnych w lit. g wstępu do umowy o dofinansowanie). Ponadto, zgodnie z treścią § 1 Wezwania do naboru Instytucja Zarządzająca poinformowała wnioskodawców, w tym i Beneficjenta, że nabór realizowany jest w szczególności zgodnie z dokumentami programowymi i regulacjami krajowymi, w tym zgodnie z ustawą wdrożeniową. Beneficjent w sposób całkowicie autonomiczny i dobrowolny zawnioskował o dofinansowanie ze środków unijnych w ramach przedmiotowego naboru, a co za tym idzie poddał się również procedurom, postanowieniom i przepisom prawa krajowego i wspólnotowego, obowiązujących w ramach tego rodzaju dofinansowania. W analizowanej sprawie konkretne zadanie określone zapisami wniosku o dofinansowanie było przecież w 100% finansowane ze środków pomocy publicznej, jakim było wsparcie unijne udzielone ze środków EFRR, czyli Beneficjent otrzymał środki publiczne bez konieczności wnoszenia jakiegokolwiek wkładu własnego.

Nie bez znaczenia dla analizowanej sprawy są również postanowienia zawarte w § 12 pkt. 7 Wezwania do naboru, gdzie wskazano, że: „***Prawdziwość oświadczeń i danych zawartych we wniosku o dofinansowanie będzie zweryfikowana przed i po zawarciu umowy o dofinansowanie projektu.***” W związku z czym, Instytucja Zarządzająca odnosząc się do stanowiska Beneficjenta prezentowanego w przekazanej korespondencji wskazuje, że miała wszelkie „podstawy prawne” (tj. § 5 i § 12 ust. 7 Wezwania oraz § 3 ust.1 pkt 3 umowy o dofinansowanie) do żądania od Beneficjenta ww. dokumentów finansowych nawet i po zawarciu umowy o dofinansowanie.

W związku z powyższym, Instytucja Zarządzająca posiada wszelkie uprawnienia co do żądania od Beneficjenta, nawet i po zakończeniu okresu realizacji projektu, dokumentów i wyjaśnień związanych z realizacją tego projektu.

Instytucja Zarządzająca nie podziela stanowiska Beneficjenta również z tego powodu, że analiza dokumentacji finansowej okazanej przez Beneficjenta wykazała naruszenie przez niego omówionych powyżej zasad naboru wniosków o dofinansowanie, obowiązujących przy wydatkowaniu środków dofinansowania tj. stwierdzono, że przeważającą działalnością gospodarczą w roku 2019 (poprzedzającym rok wystąpienia epidemii COVID-19), jak i w 2020 r. (roku epidemii COVID-19) nie była działalność z kodu PKD ..., a zatem wskazanie jako przeważającej działalności oznaczonej tym kodem PKD ... było nieuzasadnione. Tym samym wniosek o dofinansowanie Beneficjenta nie kwalifikował się do objęcia wsparciem finansowym w ramach schematu A naboru skierowanego do ściśle określonych i wyselekcjonowanych branż gospodarczych, szczególnie dotkniętych negatywnymi skutkami finansowymi związanymi z wprowadzeniem stanu epidemii COVID-19. Instytucja Zarządzająca stwierdziła więc naruszenie procedur obowiązujących przy wydatkowaniu środków dofinansowania oraz stwierdziła, że środki dofinansowania zostały pobrane przez Beneficjenta w sposób nienależny. Nieuzasadnione zatem jest stanowisko Beneficjenta w przedmiocie braku naruszenia procedur czy przepisów prawa.

Instytucja Zarządzająca stwierdzając powyższą nieprawidłowość zobowiązana była jednocześnie do określenia kwoty nienależnie pobranego i wykorzystanego dofinansowania zgodnie z treścią art. 9 ust. 2 ustawy wdrożeniowej.

Wobec powyższego, faktem jest, iż wniosek o dofinansowanie Beneficjenta nie kwalifikował się do objęcia wsparciem w ramach schematu A naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20, a co za tym idzie Beneficjent w sposób nienależny pobrał środki dofinansowania unijnego. Środkami nienależnie pobranymi w definicji art. 207 ust.1 pkt 3 u.f.p. są środki udzielone bez podstawy prawnej czyli bez oparcia w jakimkolwiek przepisie obowiązującego prawa, czy odpowiednio treści obowiązujących dokumentów programowych.

Zgodnie z artykułem opracowanym przez autora: Wyszomirski Łukasz M. pn. „Zwrot środków europejskich przez beneficjenta” (system prawny LEX: ZNSA 2013/1/77-94): „*Pojęcia „środków pobranych nienależnie” oraz „środków pobranych w nadmiernej wysokości” nie zostały zdefiniowane w u.f.p., lecz można stosować per analogiam definicje dotacji „pobranej nienależnie” lub w „nadmiernej wysokości” zawarte, odpowiednio w art. 169 ust. 3 i art. 169 ust. 2 u.f.p. Trafnie*

wskazuje W. Miemieć, że **nienależne pobranie środków ma miejsce wtedy, kiedy zostało ono dokonane bez podstawy prawnej, czyli bez oparcia w jakimkolwiek przepisie obowiązującego prawa. Należałoby dodać, że również bez oparcia w czynności prawnej dokonanej na podstawie przepisów obowiązującego prawa.** Pobranie środków w nadmiernej wysokości następuje wówczas, gdy środki zostaną przekazane beneficjentowi w wysokości wyższej niż określona w odrębnych przepisach lub umowie bądź w wysokości wyższej niż niezbędna na dofinansowanie określonego projektu.” W związku z czym, odnosząc się do definicji zawartej w art. 169 ust. 3 u.f.p. należy wskazać, że dotacjami nienależnymi są dotacje udzielone bez podstawy prawnej. Następnie, odnosząc tą definicję do analizowanej sprawy należy wskazać, że „podstawą prawną” udzielenia dofinansowania były postanowienia dokumentu programowego - *Wezwania w trybie nadzwyczajnym do złożenia wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Osi Priorytetowej 2 – Konkurencyjna gospodarka Działanie 2.5 Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 Wsparcie na kapitał obrotowy dla mikro i małych przedsiębiorstw*” czyli *Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20*, stanowiącego regulamin zasad naboru i przyznawania środków dofinansowania w ramach wsparcia unijnego na kapitał obrotowy tj. zgodnie z treścią § 4 Wezwania do naboru: „Wezwanie nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 przeprowadzane w ramach **Działania 2.5 Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP** Osi Priorytetowej 2 *Konkurencyjna gospodarka* Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego (RPOWŚ) na lata 2014 – 2020, zwane dalej „Wezwaniem”, określa warunki uczestnictwa w naborze, zasady ogłaszania naboru, sposób sporządzania i doręczania wniosków o dofinansowanie dla Działania 2.5 Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 – 2020, zwanego w dalszej części „wnioskiem o dofinansowanie” wraz z dokumentacją, sposób i miejsce złożenia, sposób oceny złożonych wniosków, zasady podejmowania decyzji o przyznaniu bądź nie przyznaniu dofinansowania.” Nie ulega więc żadnej wątpliwości, że przedmiotowe Wezwanie należy uznać za podstawę prawną udzielenia środków dofinansowania w ramach analizowanej sprawy.

Beneficjent w sposób całkowicie autonomiczny i dobrowolny zawniósł o środki wsparcia unijnego w ramach naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 akceptując tym samym wszystkie postanowienia Wezwania i załączników do tego dokumentu tj. zgodnie z § 4 ust.1 Wezwania: „Przystąpienie do naboru jest równoznaczne z akceptacją przez wnioskodawcę postanowień niniejszego Wezwania oraz jego załączników.” W związku z czym zaakceptował też postanowienia

§ 4 Wezwania, gdzie określono, że w przypadku zadeklarowania, tak jak to zrobił Beneficjent w pkt II wniosku o dofinansowanie, kodu PKD przeważającej działalności gospodarczej w formie kodu ... (branża ...) wnioski o dofinansowanie zostają zakwalifikowane do schematu A przedmiotowego naboru, skierowanego do branż gospodarczych szczególnie dotkniętych skutkami epidemii COVID-19 w postaci licznych nakazów, zakazów i ograniczeń. Bezzasadne w tej sprawie jest zatem stanowisko Beneficjenta zaprezentowane w przekazanej korespondencji, że nie doszło do naruszenia żadnych procedur czy przepisów obowiązujących w ramach przedmiotowego naboru wniosków o dofinansowanie. Beneficjent przystępując do przedmiotowego naboru zgodnie z § 4 ust.1 Wezwania zaakceptował wszystkie postanowienia w nim zawarte, a co za tym idzie miał świadomość konsekwencji wskazania jako przeważającej działalności sklasyfikowanej pod kodem PKD ..., szczególnie mając na uwadze jeszcze fakt, iż zmiana przeważającej głównej działalności Beneficjenta została dokonana w dniu naboru wniosków o dofinansowanie (tj. już po zatwierdzeniu kryteriów wyboru projektów i umożliwiła zakwalifikowanie wniosku w ramach schematu A naboru), a także mając na uwadze stanowisko Beneficjenta wskazujące na wpis do rejestru PKD jako złożenie oświadczenia wiedzy przedsiębiorcy (Beneficjenta).

Wobec powyższego oraz mając na uwadze fakt, że dokumenty finansowe przekazane przez Beneficjenta na późniejszym etapie podpisania umowy o dofinansowanie nie potwierdziły, że faktycznie przeważającą działalność stanowiła ta z kodu PKD ... należy uznać, że złożenie przez Beneficjenta wniosku o dofinansowanie w ramach schematu A było nieprawidłowe czyli skutek przyznania środków dofinansowania do tak sformułowanego wniosku o dofinansowanie (vide pkt II i X ppkt. 2 i 7 tego wniosku) doszło do pobrania przez Beneficjenta w sposób nienależny środków wsparcia unijnego. W tym miejscu podkreślić należy również na fakt złożenia przez Beneficjenta w pkt X ppkt. 2 i 7 wniosku o dofinansowanie następujących oświadczeń:

1. „Oświadczam, iż informacje zawarte w niniejszym wniosku o dofinansowanie są zgodne ze stanem faktycznym i prawnym oraz że jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych oświadczeń.”

2. „Oświadczam, iż zapoznałem się odpowiednio z Wezwaniem w trybie nadzwyczajnym do złożenia wniosków o dofinansowanie projektów (nr naboru RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20) i akceptuję jego zasady.”

W związku z czym, zawnioskowanie (pobranie) przez Beneficjenta o środki wsparcia unijnego bez jednoczesnego zachowania zasad i postanowień określonych treścią § 4 Wezwania (podstawy

prawnej) zdaniem Instytucji Zarządzającej spełnia definicję „środków pobranych nienależnie” zgodnie z treścią art. 207 ust.1 pkt 3 w związku z art. 169 ust. 3 u.f.p.

Wobec powyższego, w analizowanej sprawie zdaniem Instytucji Zarządzającej bezsprzecznie doszło do naruszenia procedur obowiązujących w ramach RPOWŚ 2014-2020 czyli postanowień § 4 i § 12 ust. 7 Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20

w związku z niekwalifikowaniem się wniosku o dofinansowanie przekazanego przez Beneficjenta do wsparcia unijnego w ramach schematu A przedmiotowego naboru oraz niedostosowaniem się Beneficjenta do procedur obowiązujących w naborze poprzez wskazanie jako przeważającego (głównego) kodu PKD ... – ... bez jednoczesnego uwiarygodnienia tego faktu w przekazanych dokumentach finansowych.

W związku z czym, Instytucja Zarządzająca stwierdziła nienależne pobranie środków dofinansowania oraz wykorzystanie tych środków z naruszeniem procedur obowiązujących przy wydatkowaniu środków unijnych, którymi są obowiązujące postanowienia Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 oraz postanowienia umowy o dofinansowanie (vide: art. 6 ust. 2 ustawy wdrożeniowej).

Zasady dotyczące naboru wniosków o dofinansowanie na kapitał obrotowy, opisane w Wezwaniu do naboru czy zasady dotyczące składania wymaganej dokumentacji opisane w umowie o dofinansowanie były znane albo powinny być znane Beneficjentowi, gdyż zarówno na etapie składania wniosku o dofinansowanie, jak i na etapie dalszej realizacji projektu miał obowiązek zapoznania się z tymi dokumentami programowymi. Ponadto, Beneficjent w pkt II oraz pkt X ppkt 2 i 7 wniosku o dofinansowanie złożył powyżej omówione oświadczenia w zakresie zapoznania się z treścią tych dokumentów programowych i zaakceptowania postanowień w nich zawartych.

Szczegółowe zasady dofinansowania projektu, który został wybrany w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 regulowane są w formie umowy, zawieranej pomiędzy beneficjentem, którego projekt został wybrany do dofinansowania, a Instytucją Zarządzającą. Umowa ta określa prawa i obowiązki beneficjenta, w tym zasady zwrotu otrzymanych środków w przypadku pobrania ich w sposób nienależny czy nieprawidłowego ich wykorzystania oraz podstawy uznania, że środki są wykorzystywane nienależycie. Cywilnoprawny charakter umowy o dofinansowanie powoduje, że w zakresie w niej nieunormowanym zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego oraz przepisy aktów właściwych dla systemu wdrażania funduszy europejskich, takich jak ustawa wdrożeniowa, a także procedury, wytyczne i instrukcje wydawane przez właściwe instytucje

zaangażowane w proces realizacji programu operacyjnego. Treść takiej umowy nie może zostać ukształtowana w sposób dowolny, gdyż zawierana jest w warunkach związania stron systemem realizacji programu operacyjnego przyjętym przez Instytucję Zarządzającą na podstawie art. 6 ustawy wdrożeniowej. Umowa o dofinansowanie jest więc elementem projektu, tj. przedsięwzięcia realizowanego w ramach programu operacyjnego. W związku z powyższym, niewypełnienie jej postanowień przez Beneficjenta ma wpływ na realizację przez instytucję zarządzającą kompetencji do odzyskiwania kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację projektu.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca ponownie podkreśla, że Beneficjent zgodnie z zawartą umową o dofinansowanie był zobowiązany do bezwzględnego stosowania zasad i warunków dofinansowania w niej zawartych tj. Beneficjent nie miał pełnej swobody i dyspozycyjności w podejmowaniu interpretacji zapisów umowy o dofinansowanie, ponieważ realizował projekt dofinansowany wyłącznie ze środków publicznych, bez udziału środków własnych. Poziom dofinansowania realizacji projektu ze środków EFRR wynosił bowiem 100% ponoszonych wydatków, a co za tym idzie Beneficjent nie ponosił wkładu własnego w projekcie.

W przedmiotowej sprawie podkreślić należy, że w ramach projektu, który realizowany jest na podstawie umowy o dofinansowanie, Beneficjent dysponował środkami publicznymi z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, w odniesieniu do których, gdy chodzi o ich dystrybucję oraz wykorzystywanie, obowiązują szczególnego rodzaju zasady, w tym między innymi takie zasady ogólne, jak zasada przejrzystości, czy też transparentności, a co do przestrzegania tych zasad Beneficjent był zobowiązany przez postanowienia m.in. umowy o dofinansowanie (vide: § 3 ust.1 tejże umowy).

Naruszenie zatem przez Beneficjenta procedur opisanych w Wezwaniu do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 (tj. § 4) dało Instytucji Zarządzającej podstawę do stwierdzenia obowiązku zwrotu tych środków jako pobranych nienależnie oraz wykorzystanych sprzecznie z tymi procedurami.

W przedmiotowej sprawie **naruszeniem procedur** skutkujących żądaniem zwrotu przekazanego dofinansowania było niewywiązanie się Beneficjenta z procedur opisanych w umowie o dofinansowanie czy w Wezwaniu do naboru (stanowiących podstawę Systemu Realizacji Regionalnego Programu Operacyjnego i tym samym będących „innymi procedurami”

wydatkowania środków wskazanymi w art. 184 u.f.p.) tj. niewywiązanie się przez Beneficjenta z zapisów zawartych w § 4 i § 12 ust. 7 Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20. Zgodnie z ugruntowanym już w poprzedniej perspektywie finansowej orzecznictwem sądów administracyjnych takie istotne naruszenie przez Beneficjenta procedury obowiązującej przy wykorzystaniu otrzymanego dofinansowania, określonej w umowie o dofinansowanie/wezwaniu do naboru, stanowi wystarczającą podstawę do przyjęcia, że zaistniała przesłanka określona w art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p., uzasadniająca wydanie decyzji określającej kwotę dofinansowania podlegającą zwrotowi (wyrok NSA sygn. akt: II GSK 732/11).

W takim stanie faktycznym uznać należy, że Beneficjent naruszył procedury wydatkowania środków unijnych oraz pobrał środki dofinansowania w sposób nienależny, a tym samym środki finansowe przeznaczone na realizację projektu, w ramach którego wypłacone w dniu 11 marca 2021 r. środki dofinansowania z EFRR w formie zaliczki nie przyczyniły się do osiągnięcia założonego celu projektu z powodu sfinansowania wydatków w ramach wniosku o dofinansowanie niekwalifikującego się do wsparcia w ramach schematu A naboru wniosków o dofinansowanie i tym samym podlegają zwrotowi. Na tej podstawie stwierdzić można, iż zaszła niezależna podstawa do żądania zwrotu całości wypłaconych środków dofinansowania w formie zaliczki z dnia 11 marca 2021 r., gdyż Beneficjent pobrał środki w sposób nienależny i naruszył procedury wydatkowania tych środków zgodnie z przyjętymi założeniami we wniosku i umowie o dofinansowanie projektu oraz Wezwaniu do naboru.

Naruszenie postanowień § 4 i § 12 ust. 7 Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 potwierdza wystąpienie pierwszej z przesłanek nieprawidłowości czyli „naruszenia prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego”.

Następnie, we wniosku o ponowne rozpatrzenie Beneficjent zarzucił Instytucji Zarządzającej przy orzekaniu o zwrocie środków „*nadmierny formalizm*”, a także odnosząc się do orzecznictwa sądowego również brak zastosowania „*zasady proporcjonalności i słuszności przy podejmowaniu decyzji dotyczących zwrotu dotacji lub środków unijnych*”. Beneficjent wskazał, że: „*Sąd Najwyższy już niejednokrotnie wyraził pogląd, iż w przypadku projektów realizowanych przy udziale środków europejskich niczym nieuzasadniony jest skrajny rygoryzm nakazujący przy nawet niewielkich uchybieniach zwrot całości środków. Natomiast samo nieosiągnięcie celu projektu nie uzasadnia odebrania dofinansowania, bowiem projekt zakłada realizację również innych celów. Zwrot*

pomocy powinien więc nastąpić tylko w tej części i w tym zakresie, w jakim beneficjent nie wywiązał się ze swych zobowiązań z przyczyn leżących po jego stronie (wyrok SN z dnia 7 października 2015 r. sygn. akt I CSK 878/14)." Dalej we wniosku o ponowne rozpatrzenie Beneficjent powołał się również na wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 7 kwietnia 2017 r. sygn. akt III SA/Wr 1329/15, w którym podkreślono kwestię badania niemożliwości osiągnięcia celów projektu w odniesieniu do czynników obiektywnych, niezależnych od beneficjenta, na które ten beneficjent nie miał wpływu.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego w pierwszej kolejności nie podziela stanowiska Beneficjenta w zakresie wystąpienia w analizowanej sprawie czynników obiektywnych i niezależnych od Beneficjenta tj. analizując kolejny element składowy definicji nieprawidłowości, którym jest „**działanie lub zaniechanie podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie funduszy polityki spójności**” wskazać należy, że w analizowanej sprawie **działaniem Beneficjenta** było omówione już powyżej w sposób szczegółowy dokonanie w sposób samodzielny i autonomiczny przez Beneficjenta w dniu naboru wniosków o dofinansowanie zmiany kodu głównej działalności gospodarczej i następnie wskazanie tego kodu jako kodu przeważającej działalności gospodarczej we wniosku o dofinansowanie złożonym w ramach naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20, w celu zwiększenia szans na uzyskanie dofinansowania w ramach tego naboru w ramach schematu A. Schemat A przedmiotowego naboru obejmował mniejszą i ściśle wyselekcjonowaną listę kodów PKD, więc nie ulega wątpliwości, iż ww. zmiana kodu PKD przeważającej działalności gospodarczej dokonana przez Beneficjenta zwiększyła szanse złożonego projektu na uzyskanie środków dofinansowania. Dodatkowo **działaniem Beneficjenta** było wskazanie we wniosku o dofinansowanie jako przeważającej działalności gospodarczej w branży ... (kod PKD ...) bez jednoczesnego przekazania dokumentów finansowych potwierdzających, iż działalność w obrębie tego kodu PKD ... można by uznać jako przeważającą.

Trudno więc przypisywać ww. działaniu Beneficjenta znamion czynnika siły wyższej, czy czynnika niezależnego od woli Beneficjenta. Beneficjent wskutek samodzielnie podjętej decyzji zdecydował w dniu naboru wniosków o dofinansowanie, gdy znane już były uprzednio ogłoszone kryteria przyznawania środków dofinansowania, na zmianę kodu głównej/przeważającej działalności gospodarczej, na taki kod który umożliwił zgłoszenie wniosku do schematu A naboru. Beneficjent miał więc rzeczywisty wpływ na zakwalifikowanie wniosku o dofinansowanie do schematu A naboru, ponieważ zmiana w zakresie kodu PKD przeważającej działalności gospodarczej na kod preferowany w schemacie A naboru została dokonana w sposób autonomiczny przez Beneficjenta. Ponadto, jak sam Beneficjent argumentuje we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, wpis do

rejestr PKD czy jego zmiana jest oświadczeniem wiedzy danego podmiotu gospodarczego o rzeczywiście wykonywanej głównej działalności gospodarczej. Nieuzasadnione jest zatem powoływanie się przez Beneficjenta na ww. orzecznictwo sądowe w zakresie kwestii działania czynników obiektywnych i niezależnych od Beneficjenta. Ponadto odnosząc się do wskazanej powyżej definicji nieprawidłowości wskazać należy, że bezsprzecznie w analizowanej sprawie doszło do **działania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie funduszy polityki spójności**.

Następnie, Instytucja Zarządzająca odnosząc się do kolejnego ww. zarzutu Beneficjenta w zakresie nieproporcjonalnego określenia kwoty zwrotu środków dofinansowania w stosunku co do stopnia nieosiągnięcia celu projektu, pragnie nadmienić, że w analizowanej sprawie celem projektu było niwelowanie negatywnych skutków epidemii COVID-19 w ramach działalności przedsiębiorstw w branżach gospodarczych szczególnie dotkniętych skutkami epidemii COVID-19 tj. w tym branży ..., sklasyfikowanej pod kodem PKD Ponadto, Instytucja Zarządzająca analizując kolejny element składowy definicji nieprawidłowości, którym jest „*naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem*” wskazuje, że w analizowanej sprawie doszło do rzeczywistego obciążenia budżetu Unii Europejskiej nieuzasadnionym wydatkiem.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego zaznacza, że w **przedmiotowej sprawie szkoda dla budżetu Unii Europejskiej polegała na uzyskaniu wsparcia ze środków publicznych przez podmiot nieuprawniony. Doprowadziło to do sfinansowania wydatku, który nie przyniósł realizacji założonego celu projektu tj. zaliczka wypłacona ze środków EFRR w kwocie: ... zł została pobrana w sposób nienależny przez podmiot którego wniosek o dofinansowanie nie kwalifikował się do wsparcia w ramach schematu A przedmiotowego naboru i tym samym nie został również osiągnięty cel tego projektu, jakim było niwelowanie negatywnych skutków epidemii COVID-19 w ramach działalności przedsiębiorstw w branżach gospodarczych szczególnie dotkniętych skutkami epidemii COVID-19 tj. w tym branży Przedmiotowa publiczna pomoc finansowa w ramach schematu A tego naboru miała za zadanie trafić docelowo do ściśle określonych branż gospodarczych szczególnie dotkniętych skutkami epidemii COVID-19 z uwagi na liczne nakazy, zakazy i ograniczenia w prowadzeniu bieżącej działalności przedsiębiorstwa. Beneficjent zmienił w dniu naboru i następnie wskazał we wniosku o dofinansowanie jako kod głównej działalności gospodarczej odpowiednio kod dotyczący**

działalności w branży ... nie mając jednocześnie pokrycia w przekazanych dokumentach finansowych (tj. w osiągniętych **przychodach**) faktu prowadzenia przeważającej działalności gospodarczej właśnie w tej branży ... tj. w kodzie PKD Tym samym wsparcie unijne przewidziane w ramach schematu A naboru trafiło do przedsiębiorcy, którego wniosek o dofinansowanie nie powinien kwalifikować się do tego wsparcia, a co za tym idzie i zamierzony cel tego wsparcia unijnego nie został osiągnięty.

W związku z czym środki tego wsparcia pochodzące z budżetu środków europejskich (EFRR) w wysokości ... zł zostały przeznaczone na sfinansowanie wydatku, który nie doprowadził do realizacji ww. założonego celu projektu. Nieuzasadnione jest zatem stanowisko Beneficjenta, że tylko jeden z celów projektu nie został osiągnięty a pozostałe zostały osiągnięte czy też stanowisko, iż określenie kwoty do zwrotu zostało dokonane bez poszanowania zasady proporcjonalności. Skoro bowiem cały cel projektu nie został osiągnięty (tj. wniosek o dofinansowanie nie kwalifikował się w całości do wsparcia w ramach schematu A naboru), to również całość środków udzielonych na taki projekt jest niekwalifikowalna w całości i podlega w całości zwrotowi wraz z odsetkami.

Projekt, na który przyznano i wypłacono dofinansowanie ze środków EFRR, miał przecież na celu doprowadzić do sfinansowania kapitału obrotowego w celu zaspokojenia pilnych potrzeb Beneficjenta jako przedsiębiorcy prowadzącego przeważającą działalność gospodarczą w ściśle określonych branżach gospodarczych w zakresie płynności i przewyciężenia trudności finansowych, które zaistniały wskutek pandemii COVID-19 i jej wpływu na funkcjonowanie prowadzonej działalności gospodarczej.

Zdaniem Instytucji Zarządzającej nie ulega więc wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie ziścił się również trzeci element składowy definicji nieprawidłowości, a mianowicie **doszło do szkody finansowej poprzez rzeczywiste obciążenie budżetu Unii Europejskiej nieuzasadnionym wydatkiem tj.** niniejsza szkoda dla budżetu Unii Europejskiej polegała na sfinansowaniu wydatku, który nie doprowadził do zrealizowania założonego celu projektu w zakresie niwelowania negatywnych skutków epidemii COVID-19 wskutek pobrania w sposób nienależny środków wsparcia unijnego przez podmiot którego wniosek o dofinansowanie nie kwalifikował się do tego rodzaju wsparcia.

Różnica w wartości środków wsparcia unijnego w chwili podjęcia decyzji o dofinansowaniu rzeczono projektu jest istotna w obszarze celowości poniesienia tych wydatków, a to z kolei ma

bezpośredni wpływ na budżet Unii Europejskiej, ponieważ środki będące różnicą dofinansowania sprzed i po zmianach potencjalnie mogły mieć inne i efektywniejsze przeznaczenie. Zgodnie z przyjętymi w Wezwaniu zasadami wsparcia projektów w ramach przedmiotowego naboru na dofinansowanie projektów przyznano kwotę środków unijnych do zakontraktowania w wysokości 40 000 000,00 zł. W tym miejscu podkreślić należy, że zainteresowanie przedmiotowym naborem wniosków było ogromne, ponieważ w ramach tego naboru wpłynęło 13 947 wniosków o dofinansowanie na łączną kwotę wnioskowanego dofinansowania w wysokości: 434 927 342,10 zł, z których z uwagi na wyczerpanie ww. alokacji środków do zakontraktowania do dofinansowania dopuszczono ostatecznie 1 449 wniosków o dofinansowanie, a co za tym idzie wskutek wyczerpania dostępnych środków nie przyznano dofinansowania na aż 12 498 wniosków o dofinansowanie. Ocena wniosków o dofinansowanie zgodnie z § 12 Wezwania do naboru składała się z jednego etapu formalnego i prowadzona była na podstawie *Karty oceny wniosku o dofinansowanie* stanowiącej załącznik nr 3 do Wezwania, sporządzonej w oparciu o *Kryteria wyboru projektów w zakresie wsparcia utrzymania działalności w sytuacji nagłego niedoboru lub braku płynności mikro i małych przedsiębiorstw w ramach RPO 2014-2020 – wsparcie dotacyjne* zatwierdzonych przez Komitet Monitorujący RPOWŚ 2014-2020 i stanowiących załącznik nr 4 do Wezwania. Następnie ocena ta dokonywana była przez dwóch oceniających **według kolejności złożenia wniosków poprzez aplikację** dostępną na stronie www.obrotowe.rpo-swietokrzyskie.pl. Wnioski złożone w ramach schematu A oceniane były w kolejności złożenia od pierwszego do momentu osiągnięcia 200% alokacji przeznaczonej na schemat A. Kolejne wnioski pozostawiane były bez rozpatrzenia. **O kolejności wniosków na liście decydowała data i godzina przesłania wniosku poprzez aplikację do wysyłania wniosków oraz spełnienie wszystkich kryteriów** zawartych w *Karcie oceny wniosku o dofinansowanie*, stanowiącej załącznik nr 3 do Wezwania.

Czyli wnioskodawcy, którzy w wyznaczonym terminie naboru jako „najszybsi” przesłali wniosek o dofinansowanie i spełnili kryteria założone w ww. Karcie oceny mieli pierwszeństwo dofinansowania i byli w kolejności układani na liście projektów, którym przyznano wsparcie unijne, aż do momentu osiągnięcia 100% alokacji środków EFRR przeznaczonej na nabór. **Nie bez znaczenia jest więc termin przesłania (tj. szczególnie godzina) wniosku o dofinansowanie przez Beneficjenta, zgodnie z którym otrzymał ... miejsce na liście projektów wybranych do dofinansowania.** Wnioski o dofinansowanie złożone w dalszej kolejności i po wyczerpaniu alokacji środków dostępnej na nabór, były uwzględniane na liście rezerwowej projektów ze względu na wyczerpanie tejże alokacji. Jednocześnie wnioski te **mogły być później sukcesywnie**

dopuszczone do dofinansowania w przypadku pojawienia się tzw. wolnych środków alokacji czy też ich zwiększenia po uzyskaniu stosownej zgody od Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej. Taka sytuacja miała zresztą później miejsce, ponieważ Instytucja Zarządzająca uchwałą Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 2983/20 z dnia 20 listopada 2020 r. dokonała zwiększenia poziomu środków przeznaczonych do zakontraktowania w ramach schematu A naboru z kwoty 20 000 000,00 zł do kwoty 26 943 384,63 zł, dzięki czemu wsparcie unijne uzyskało kolejne 226 projektów, które uprzednio nie znalazły się na liście z uwagi na wyczerpanie środków alokacji.

Wobec powyższego pobranie przez Beneficjenta środków dofinansowania w sposób nienależny spowodowało w rezultacie, że otrzymane przez niego środki EFRR w kwocie ... zł nie zostały poniesione na cel przewidziany postanowieniami ww. naboru wniosków według schematu A, a co za tym idzie mogły mieć inne efektywniejsze przeznaczenie, czyli być przeznaczone na inny projekt spośród pozostałych ponad 12 000 projektów, które nie otrzymały wsparcia z powodu braku dostępnej alokacji środków EFRR wystarczającej na sfinansowanie wszystkich zgłoszonych wniosków o dofinansowanie.

Bezsprzecznie taki stan faktyczny potwierdza więc zaistnienie rzeczywistej szkody w budżecie UE, ponieważ środki w kwocie ... zł mogły być wykorzystane na inny z ww. ponad 12 000 projektów, który przyniósłby faktyczny rezultat w postaci zniwelowania negatywnych skutków epidemii COVID-19 na funkcjonowanie przedsiębiorstw w branżach gospodarczych objętych schematem A przedmiotowego naboru.

W analizowanej sprawie Beneficjent obciążył więc budżet Unii Europejskiej środkami EFRR w kwocie ... zł, które nie doprowadziły w rezultacie do osiągnięcia założonego celu wsparcia unijnego w zakresie zniwelowania negatywnych skutków epidemii COVID-19 w formie finansowania kapitału obrotowego przedsiębiorstw w branżach gospodarczych objętych schematem A przedmiotowego naboru.

Wymiar szkody w budżecie Unii Europejskiej, do której doszło poprzez przyznanie i w konsekwencji tego wypłatę środków EFRR na realizację projektu, którego cel nie został osiągnięty, został ustalony w sposób rzeczywisty tj. co do faktycznej kwoty wypłaconych środków EFRR przyznanych w projekcie, a które to środki dofinansowania trafiły do wniosku o dofinansowanie niekwalifikującego się do przedmiotowego wsparcia. Beneficjent otrzymał bowiem wypłatę na wskazany rachunek bankowy środków dofinansowania w formie zaliczki

w wysokości 100% przyznanych w umowie środków tj. kwoty: ... zł. Kwota środków EFRR w wysokości ... zł, otrzymana przez Beneficjenta, stanowi więc **rzeczywistą szkodę w budżecie Unii Europejskiej**. Instytucja Zarządzająca ustaliła więc kwotę dofinansowania do zwrotu w wysokości ... zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, stanowiącą poniesioną kwotę środków wspólnotowych z EFRR na sfinansowanie wydatku, który nie doprowadził w rezultacie do osiągnięcia założonego celu wsparcia na kapitał obrotowy.

Do zwrotu jest więc całość kwoty wypłaconego wsparcia ze środków EFRR w ramach zaliczki w wysokości ... zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, które nierozdzielnie wiążą się z wykrytą nieprawidłowością i są konsekwencją nieprawidłowego wykorzystania środków europejskich (vide: art. 207 ust.1 u.f.p.). Ponadto, przy określaniu daty początkowej terminu naliczania ww. odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, Instytucja Zarządzająca wzięła pod uwagę treść przepisu krajowego tj. art. 207 ust.1 u.f.p., gdzie wskazano, że odsetki te powinny być naliczane od dnia przekazania środków dofinansowania.

W związku z powyższym, Instytucja Zarządzająca podkreśla, że termin początkowy naliczania odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych został określony w oparciu o obowiązujące przepisy prawa (vide: art. 207 ust.1 u.f.p.) oraz przy uwzględnieniu wysokości kwoty nieprawidłowości w stosunku do otrzymanych płatności środków dofinansowania w formie zaliczki.

W analizowanej sprawie, jak powyżej szczegółowo omówiono, zastosowanie znajduje więc definicja „nieprawidłowości” zawarta w przywołanym art. 2 pkt 36 Rozporządzenia nr 1303/2013. Instytucja Zarządzająca na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 7-8 ustawy wdrożeniowej zobowiązana jest do kontrolowania wykonywania wszelkich obowiązków ciążących na beneficjencie na skutek postanowień umowy i przepisów prawa oraz w przypadku stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości jest obowiązana do wymierzenia stosownej korekty finansowej. W analizowanej sprawie przedmiotowa korekta finansowa została Beneficjentowi wymierzona w piśmie znak: IR-V.432... z dnia 29 marca 2023 r.

W związku z czym, środki EFRR nienależnie pobrane oraz wykorzystane z naruszeniem procedur winny podlegać zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Materialnoprawne przesłanki zwrotu przez Beneficjenta środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich określa art. 207 ust. 1 pkt 2 i 3 u.f.p. Zgodnie z tym przepisem w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości oraz wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p., podlegają zwrotowi przez beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od doręczenia ostatecznej decyzji stwierdzającej ten obowiązek.

W przypadku zaistnienia przesłanek skutkujących żądaniem zwrotu środków, instytucja zarządzająca orzeka w formie decyzji (vide: art. 207 ust 9 pkt 1 u.f.p. i odpowiednio art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy wdrożeniowej).

Nie ulega więc wątpliwości, że w przypadku zaistnienia okoliczności skutkujących żądaniem zwrotu środków, instytucja zarządzająca orzeka w trybie administracyjnym. Ponadto należy podkreślić, że z normy zawartej w art. 207 u.f.p. wynika, że procedury zwrotu, o których mowa w tym przepisie mają charakter powszechnie obowiązującego przepisu prawa.

W tym stanie rzeczy przesłanki zwrotu środków determinuje treść art. 207 u.f.p. Istotą postępowania administracyjnego w sprawie zwrotu środków jest wyłącznie stosunek administracyjny, który wymaga ustalenia rodzaju przesłanek o których mowa w art. 207 u.f.p. W ocenie Instytucji Zarządzającej w okolicznościach przedmiotowej sprawy zachodzą przesłanki o których mowa w art. 207 ust. 1 pkt 2 i 3 u.f.p. Obowiązek zwrotu środków przez ..., zamieszkałą ..., jest następstwem **pobrania ich w sposób nienależny oraz następstwem ich wykorzystania z naruszeniem procedur**, o których mowa w art. 184 u.f.p.

Tak jak to już powyżej omówiono w sposób szczegółowy, wniosek o dofinansowanie Beneficjenta nie kwalifikował się do objęcia wsparciem w ramach schematu A naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20, a co za tym idzie Beneficjent w sposób nienależny pobrał środki dofinansowania unijnego. Beneficjent jako przedsiębiorca nie był jednocześnie wykluczony z możliwości ubiegania się o wsparcie w ramach schematu B. Środkami nienależnie pobranymi w definicji art. 207 ust.1 pkt 3 u.f.p. są środki udzielone bez podstawy prawnej czyli bez oparcia w jakimkolwiek przepisie obowiązującego prawa, czy odpowiednio treści obowiązujących dokumentów programowych, w tym Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20.

Następnie, zgodnie z art. 184 u.f.p. wydatki związane z realizacją programów i projektów finansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3, są dokonywane zgodnie z procedurami określonymi w umowie międzynarodowej lub innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.

Słowem "procedura" określa się zazwyczaj normowany przepisami lub zwyczajami sposób prowadzenia lub załatwienia jakiejś sprawy. Pod pojęciem „inne procedury obowiązujące przy wykorzystaniu środków”, o których mowa w art. 184 u.f.p. należy w związku z tym rozumieć reguły postępowania obowiązujące przy wykorzystywaniu środków pomocowych. Wspomniane reguły nie są przedmiotem regulacji prawa unijnego. Z kolei w prawie krajowym systemy realizacji programów operacyjnych krajowych i regionalnych tworzone są przede wszystkim aktami nie mającymi waloru przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Warunki dofinansowania projektów są ściśle określone przez instytucje organizujące konkurs/nabór w dokumentach programowych takich jak regulaminy naboru/ konkursu. Decyzja danego wnioskodawcy o przystąpieniu do konkretnego naboru/konkursu musi się zatem wiązać z akceptacją postanowień i warunków tam zawartych. Regulamin takiego naboru/konkursu stanowi więc podstawowe źródło uprawnień i obowiązków wnioskodawców, a więc jest też elementem systemu realizacji programu operacyjnego. Wspomniany regulamin naboru/konkursu składa się także na dokumentację konkursową/dokumentację związaną z naborem. Uczestnik takiego konkursu/naboru ma więc obowiązek zapoznania się z warunkami dofinansowania projektów, w tym z zasadami obowiązującymi przy wykorzystaniu dofinansowania i swobodnego podjęcia decyzji o złożeniu wniosku o dofinansowanie.

Następnie, w przypadku zawarcia umowy o dofinansowanie zgodnie z przyjętym przez właściwą instytucję wzorem, umowa o dofinansowanie reguluje również procedurę realizacji projektu, czyli inaczej również stanowi „procedurę” obowiązującą przy wykorzystaniu środków dofinansowania. Stanowisko takie zostało sformułowane również w orzecznictwie sądowym tj.: „Przy takich rozwiązaniach przyjętych w prawie krajowym, należało uznać, że racjonalny ustawodawca stanowiąc w art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 184 u.f.p.) o "innych procedurach" obowiązujących przy wykorzystywaniu środków finansowych musiał uwzględnić rangę przepisów regulujących omawianą kwestię. Nadanie analizowanemu terminowi innego znaczenia prowadziłoby do sytuacji, w której odzyskiwanie kwot dofinansowania na podstawie art. 211 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104,

z późn. zm.) (odpowiednio: art. 207 ust.1 u.f.p) byłyby wyłączone. Taką sytuację należy wykluczyć, gdyż nie sposób przyjąć, że ustawodawca wprowadził rozwiązania, które w istocie nie byłyby możliwe do stosowania (vide: Wyrok NSA z dnia 19.06.2012 r., sygn. akt II GSK 732/11).

Z jednej strony, prawa i obowiązki Beneficjenta określała umowa o dofinansowanie zawarta w dniu ... 2020 r., a z drugiej strony, stosunek prawny jest kształtowany postanowieniami dokumentów opracowanych przez Instytucję Zarządzającą w tym Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20.

Zasady kwalifikowalności wydatków były znane Beneficjentowi, gdyż zarówno na etapie składania wniosku o dofinansowanie, jak i na etapie realizacji projektu miał obowiązek zapoznania się z wytycznymi oraz procedurami postępowania wskazanymi w Wezwaniu do naboru czy umowie o dofinansowanie projektu. Beneficjent korzystając z możliwości, jakie daje regionalny program operacyjny musi się dostosować do jego wymogów. Jeżeli program stawia określone wymagania, należy je spełnić, by skorzystać z możliwości dofinansowania projektu. Ustalone kryteria, jak i wytyczne wiążą w równym stopniu wszystkich beneficjentów (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 23.08.2011 r. sygn. akt II SA/Bd 672/11, wyrok NSA z 18.05.2011 r. sygn. akt II GSK 817/11, wyrok NSA z 16.11.2010 r. sygn. akt II GSK 1234/10).

W obu dokumentach takich jak Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020 oraz w umowie o dofinansowanie projektu, stanowiących element składowy systemu realizacji regionalnego programu operacyjnego, zawarto zasadę, iż aby wydatek mógł być uznany za kwalifikowalny musi być poniesiony zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego i krajowego, w tym zgodnie z procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu, a wynikającymi z podpisanej umowy o dofinansowanie czy innych dokumentów programowych.

W związku z powyższym, naruszenie przez Beneficjenta postanowień umownych zawartych w umowie o dofinansowanie czy postanowień zawartych w Wezwaniu do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 jest naruszeniem obowiązujących procedur i skutkuje uznaniem wydatku za niekwalifikowalny i podlegający zwrotowi.

W analizowanej sprawie doszło do naruszenia przez Beneficjenta postanowień § 4 i § 12 ust. 7 Wezwania do naboru nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-320/20 w związku z niekwalifikowaniem się wniosku o dofinansowanie przekazanego przez Beneficjenta do wsparcia unijnego w ramach

schematu A przedmiotowego naboru a co za tym idzie całość środków dofinansowania wypłaconych w dniu 11 marca 2021 r. w ramach zaliczki została pobrana w sposób nienależny oraz wykorzystana z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu, a co za tym idzie podlegają one zwrotowi.

Kierując się powyższym oraz mając na uwadze cały, zgromadzony dotychczas materiał dowodowy, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, wydając niniejszą decyzję oparł się o stan faktyczny i prawny według chwili jej wydania, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne sprawy.

W świetle powyższego po ponownej analizie stanu faktycznego, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka jak w sentencji tj. utrzymuje w mocy decyzję nr 287/23 z dnia 11 października 2023 r.

Pouczenie

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi jest stosunkowy i wynosi 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł. Beneficjent ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Jeżeli Beneficjent nie zwróci środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w sentencji decyzji nr 287/23 z dnia 11 października 2023 r., zostaje wykluczony z możliwości otrzymania środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich. Okres wykluczenia rozpoczyna się od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna, zaś kończy się z upływem trzech lat od dnia dokonania zwrotu tych środków.

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
ANDRZEJ BĘTKOWSKI**

(dokument podpisano elektronicznie)

Decyzję otrzymuje:

- 1)
- 2) a/a.